

10 верасня 1996 г.
аўторак, № 223
(23026)

ЗВЯЗДА

РОЗГАЛАС

ТРАГЕДЫЯ

У мінулую суботу ўзляцелі ў паветра артсклады Міністэрства абароны

Апоўдні 7 верасня ў лясным масіве паблізу вёскі Паўлаўка Слуцкага раёна адбыўся магутны выбух: слуп дыму і полымя быў бачны здалёк. Аказалася, што на тэрыторыі буйных артылерыйскіх складаў Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь узнік пажар, у выніку чаго пачалі ўзрывацца цяжкія боепрыпасы.

Катастрофа па сваёму маштабу адносіцца да разраду нацыянальнага бедства. У складскіх памяшканнях захоўваўся вельмі вялікі запас мін і снарадаў, як вучэбных, так і баявых — каля 1200 умоўных вагонаў. Калі пачаліся выбухі, то гільзы і асколкі разляталіся на 3-4 кіламетры ад месца трагедыі, што дадаткова ўскладняла падыход да месца трагедыі выратавальных падраздзяленняў Галоўнага ўпраўлення ваенізаваанай пажарнай службы і ўнутраных войскаў МУС.

У першыя гадзіны пасля пажару высветліўся лёс толькі аднаго з трох вартавых, якія неслі караўную службу на аб'екце: ён, паранены, самастойна здолеў паўзком дабрацца да ланцужка ачаплення з ліку ваеннаслужачых роты ўнутраных войскаў і міліцыянераў Слуцкага ГРАУС. Дзе два яго калегі, тады было невядома.

Па стану на раніцу 9 верасня выбухі працягваліся. Населенства размешчаных паблізу вёсак Вежа, Адамова, Паўлаўка, а таксама адпачываючыя і персанал дацэнтнага санаторыя «Сонейка» эвакуіраваны. Сілы выратавальнікаў падкаваны новай тэхнікай і людзьмі.

Андрэй МАРОЗАЎ.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

Заводы рыхтуюцца да «зімовай спячкі»?

Як стала вядома карэспандэнту «Звязды» з кампетэнтных крыніц, сваю дзейнасць на тыдзень спынілі два буйныя беларускія прадпрыемствы — Мінскі аўтамабільны завод і Мінскі завод колавых цягачоў.

Што датычыцца прычын спынення, то, як патлумачылі мазавцы, не працуе іх асноўны партнёр — Яраслаўскі моторны завод па прычыне забастоўкі на мясцовым аб'яднанні паліўнай апаратуры. Вось такі сумны ланцужок...

А на заводзе колавых цягачоў усе тэлефоны маўчалі, дзяжурны ж спаляўся на сваю недасведчанасць.

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

БОЛЬШ ЧЫМ ВОСЕМ ТЫСЯЧ СТУДЭНТАЎ ВІЦЕБСКАЙ ВОБЛАСЦІ НАКІРАВАНЫ НА СЕЛЬГАСРАБОТЫ

Мерапрыемствы па папярэджанню траўматызму, парушэнняў санітарна-гігіенічнага рэжыму і грамадскага парадку, а пры неабходнасці — па аказанню медыцынскай дапамогі студэнтам і навучэнцам, якія адпраўляюцца ў калгасы і саўгасы на ўборку ўраджаю, прадугледжваюцца прынятыя днёмі рашэннем Віцебскага аблвыканкома. Гэтым жа рашэннем утвораны спецыяльны штаб для «прыняцця экстранных захадаў».

На сельгасработы адпраўлена каля 8,5 тысячы студэнтаў і навучэнцаў вобласці. Вучэбныя планы факультэтаў і груп падвергнуты карэкціроўцы.

Леў КАМЕНСКИ, БелаПАН.

ПАСТАЯННА КУПЛЯЕМ
на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь
**сухое малако,
казеін.**
Звяртацца: г. Вільнюс,
(0122) 72-19-98, 72-11-05.

ДАЖЫНКИ-96

Фота БЕЛТА.

ЧЫМ БАГАТЫ, ТЫМ І РАДЫ

Здаецца, уся Беларусь у мінулыя выходныя святкавала «Дажынкi-96». Ва ўсякім разе, сродкі масавай інфармацыі ўдзялілі гэтай падзеі значную ўвагу. Ужо ў пятніцу з усіх канцоў краіны ў Столін накіраваліся дзесяткі, а затым і сотні аўтобусаў і грузавых аўтамабiлi.

Улічваючы, што гэта ўсё ж такі свята, фестываль-кірмаш, то да месца будзе крыху гумару.

Едуць у аўтобусе ўкраінец і беларус. Па-апаемiлiся. Выпілі.

— Мыкола! А ты куды едзеш? — пытаецца ўкраінец.

— Ды ў Столін, а там дажынкi. Свiята будзе.

— Паслухай, Мыкола, а калі ты жанiўся?

— А даўно, ужо і не помню, гадкоў трыццаць мо...

— Трыццаць рокаў і да жанiн як на свiята?!

О цэ да!

Суботні дзень выдаўся цудоўны. Хаця дажджы iшлi амаль паўсюдна на Беларусі, у Століне стаяла гарачыня. Галоўныя ўрачыстасці разгарнуліся на плошчы Ленiна.

Каля трыццаці фальклорных калектываў з усяй Беларусі былі «ўдарнай групой», якая і стварыла свiяточную атмасферу ў гэты дні. Выконваліся галоўным чынам беларускія песні і танцы. Вось дзе можна было ўбачыць і ацаніць прыгажосць беларускіх народных строяў. Выступішы, усе калектывы раз'ехаліся па калгасах раёна. Практычна на гэтым і закончыўся першы дзень дажынак.

Праўда, было яшчэ грунтоўнае выступленне віцэ-прэм'ера Уладзіміра Гаркуна. Ён падкрэсліў, што прычына для правядзення фестывалю ў працаўнікоў вёскі рэспублікі сёлета даволі важкая. Валавы збор збожжа ў гэтым годзе дасягае амаль шасці мільёнаў тон, што на 400 тысяч тон больш за леташні. У пятнаццаці раёнах сярэдняга ўраджайнасць збожжавых перавысіла 30 цэнтнераў з гектара, а ў семнаццаці гаспадарках рэспублікі сабраны на круг больш чым па 50 цэнтнераў збожжавых. У канцы свайго прамовы Уладзімір Гiлiравiч, здаецца, дапусціў стратэгічную памылку, калі падзякаваў столінцам... за сонечны дзень, а, відаць,

трэба было Богу, бо назаўтра неба насупілася, сонца знікла і зацэрушылася імгла. Тое было ў нядзелю, а пакуль што да самага змяркання ў цэнтры Століна кіпела работа. Узводзілася сотні буданоў, шатроў, палатак. Будавалі з лазы, чароту, маскіраваных сетак... Кожны фантазіраваў на свой густ. Літаральна «на вачах» збудавалі лазовую хату, пасадзілі на страху бусла і павесілі шыльду «Карчма».

Рыхтаваліся да заўтрашняга дня, бо галоўныя падзеі павiнны былі разгарнуцца ў нядзелю з прыездам Прэзідэнта А. Лукашэнкі. Прэзідэнт прыехаў мiнута ў мiнута, згодна з графікам.

Пасля ўступнага слова старшыні Брэсцкага аблвыканкома У. Заламая выступіў Прэзідэнт Беларусі. Прамова А. Лукашэнкі была кароткай. Кiраўнiк дзяржавы падвёў вынікі жнiва, падзякаваў працаўнiкам сяла...

Вiтаючы ўдзельнiкаў фестывалю-кірмашу, кiраўнiк дзяржавы адзначыў, што гэта свiята сiмвалiзуе лепшыя якасці беларускага народа, яго ўменне добра працаваць і дасягаць вяршынь у разнастайнай мастацкай творчасці. Мазолістыя рукі хлебарабаў узаралі і засеялі зямлю, сабралі шчодры ўраджай, забяспечылі ўвесь народ галоўным багаццем — хлебам. І такой самаадданай працы мы павiнны аддаць заслужаную пашану, падкрэсліў Прэзідэнт.

Затым здарылася заміна: доўга не ішла калона сельгастэхнікі. Але нарэшце ўсё ўвайшло ў рытм, і пад мелодыю «Слаўся» праехалі сялякі, капалкі ды камбайны. З плошчы Прэзідэнт пайшоў аглядаць гандлёвыя рады, а потым накіраваўся адкрываць дзiцячае аддзяленне раённай бальніцы.

Свiята працягвалася і ў яго не было перапынку на абеда. За паркам на другім беразе рэчкі Капанец быў агароджаным вялікі ўчастак выгану. Тут публіка любавалася спартыўнымі коньмі, якіх таксама прывезлі з розных канцоў Беларусі. Дзiячаты ў чорна-белай, а хлопцы ў чырвона-белай форме на чорных і гнядых стаеніках зачаравалі тутэйшыя люд. Але найбольш апладысментаў дасталося Святлане Еўсiк, якая ўваходзіць у дзесятку лепшых спартсменаў Еўропы па выездцы.

(Заканчэнне на 2-й стар.)

ТРИ «ДНИ» Ў АДНУ НАДЗЕЛЮ

Мiнулая нядзеля ў Беларусі была багатай на мерапрыемствы, якія звязаны з войнамi і ваеннымi. У адпаведнасці з указам Прэзідэнта, ва Узброеных Сiлах святкаваўся Дзень танкiстаў, лiнiнградска-блакiднiкi адзначалi Дзень памяцi ахвяр блакiднага Лiнiнграда, а Беларускі народны фронт арганiзаваў шэсце і мiтынг, прысвечаныя Дню беларускай вайскавай славы.

Святкаванне Дня танкiстаў у Мiнску пачалося яшчэ ў пятніцу. Ветэраны Вялiкай Айчыннай вайны і Узброеных Сiл разам з прадстаўнiкамі Міністэрства абароны ўсклалі вянок да помніка-танка Т-34, які летам 1944 года першы ўварваўся ў акупіраваны Мiнск. Затым у Цэнтральным Доме афiцэраў адбыўся ўрачысты сход, прысвечаны 50-й гадавіне стварэння танкавых войскаў. Мiнiстр абароны генерал-лейтэнант Леанiд Мальцаў, выступаючы на ім, высока ацаніў уклад воiнаў-танкiстаў у перамогу над гiтлераўскай Германіяй, а таксама адзначыў высокі ўзровень і прафесіяналізм iх пераемнiкаў, якія стаяць на варце мiру і спакою роднай Беларусі. Пасля афiцыйнай часткі адбыўся свiяточны канцэрт з удзелам вядомых беларускіх эстрадных калектываў і выканаўцаў. А ў нядзелю Дзень танкiстаў святкаваўся ва ўсіх Узброеных Сiлах, асаблiвая ўвага яму была ўдзелена ў танкавых часцях і падраздзяленнях.

Дзень памяцi ахвяр блакiднага Лiнiнграда адзначаўся 8 верасня ў Рэспубліканскім палацы культуры ветэранаў. Ён быў прымеркаваны да 55-й гадавіны акружэння горада на Няве нямецка-фашысцкімі войскамі. Толькі ў Мiнску сёння пражывае каля 700 блакiднiкаў, а таму падзвiг лiнiнградцаў у Беларусі памятаюць і шануюць.

Андрэй АЛЕКСАНДРОВІЧ, БЕЛТА.

ЭКСЦЭСАЎ НЕ БЫЛО, БЫЛІ НЕЧАКАНАСЦІ

Восьмага верасня ў сталіцы быў арганiзаваны мiтынг, прымеркаваны да дня беларускай вайскавай славы, — дня, калі ў 1514 годзе войска Вялiкага княства Лiтоўскага пад Оршай атрымаў перамогу.

Прыкладна ў 11.20 адбылося ўскладанне кветак да помніка Песняра, пасля чаго калона з бела-чырвона-белымі сцягамі пайшла па тратуары да пл. Парыжскай Камуны, не перашкаджаючы пры гэтым транспарту. Мiтынг, а пасля невялікіх свiяточных канцэртаў адбыліся ля прыступак опернага тэатра. Народу, па меркаванню арганiзатараў, сабралася каля 3—5 тысяч. З дэпутатаў Вярхоўнага Савета ХІІІ склікання прысутнічаў толькі П. Зявeц.

Зразумела, што асноўнай тэмай, якая ўзнімалася выступоўцамі, была тэма чакаемага рэфэрэндуму і Усебеларускага сходу. Усе былі аднадушнымі ў стаўленні да гэтых праблем: рэфэрэндум трэба праводзіць у цалкам дэмакратычных умовах, калі права на сваю думку можа рэалізаваць любы з бакоў палітычнага спектра.

Вiдаць, самым нечаканым паведаннем стала вестка, якая прагучала з вуснаў сп. Сiўчыка аб тым, што Беларускі народны фронт не будзе прымаць удзелу ў чакаемых выбарах у парламент ХІІІ склікання. Вось што нахонт гэтага заявіў в. а. старшыні БНФ Лявон Баршчэўскі:

— Сваім няўдзелам мы не заклікаем да байкоту, а будзем забяспечваць кантроль, каб не было «мёртвых душ», каб не было «лiшнiх».

Сяргей САХАРАЎ.

ПРЭЗІДЭНТ БЕЛАРУСІ ЗАДАВОЛЕНЫ ВЫНІКАМІ КАРОТКАТЭРМІНОВАГА ВІЗІТУ Ў МАСКВУ І СУСТРЭЧАМІ З ВЫШЫЙШЫМ КІРАЎНІЦТВАМ РФ

СТОЛІН, 9 верасня. ИНТЕРФАКС—ЗАПАД. Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка пабываў у мінулую суботу ў Маскве з кароткім рабочым візітам.

У інтэр'ю «Интерфаксу» ў нядзелю ў Століне Прэзідэнт заявіў, што мэтай паездкі была сустрэча «практычна з усімі кiраўнiкамі Расіі». У прыватнасці, паводле слоў А. Лукашэнкі, адбыліся яго сустрэчы з Прэзідэнтам РФ Барысам Ельцыным, прэм'ер-мiнiстрам Віктарам Чарнамырдыным, сакратаром Савета бяспекі Аляксандрам Лебедзем, мiнiстрамі абароны Ігарам Радзiвонавым і замежных спраў Яўгенам Прымаковым, а таксама віцэ-прэм'ерам Аляксандрам Завярухам.

А. Лукашэнка не раскрыў падрабязнасцей свайго сустрэчы з кiраўнiком расійскай дзяржавы.

«Вельмі значнай і рэзультатыўнай» назваў Прэзідэнт Беларусі сустрэчу з В. Чарнамырдыным і А. Завярухам. Паводле яго слоў, абмяркоўваліся пытанні паставак беларускай прадукцыі ў РФ, у прыватнасці закупак па лізiнгу сельгастэхнікі вытворчых аб'яднанняў «Гомсельмаш» і Мiнскага трактарнага завода. А. Лукашэнка паведаміў, што ў ходзе су-

стрэчы з расійскім прэм'ерам быў абмеркаваны «ўвесь комплекс беларуска-расійскіх праблем па ўзаемадзеянню нашых эканомік». Як сцвярджаў кiраўнiк беларускай дзяржавы, было дасягнута «поўнае ўзаемадзеянне».

А. Лукашэнка таксама выдзiліў па значнасці сустрэчы з А. Лебедзем і І. Радзiвонавым. Як адзначыў Прэзідэнт, абмяркоўваліся пытанні ўзаемадзеяння ўзброеных сiл дзвюх краін.

Паводле яго слоў, дасягнута дагаворнасць аб прыездзе мiнiстра абароны РФ у Беларусь у бліжэйшы час.

Паводле звестак «Интерфакса», гэта сустрэча адбудзецца 12-13 верасня ў Віскулі.

А. Лукашэнка заявіў, што «атрымаў поўную падтрымку па ўсіх ініцыятывах у галiне ваеннага супрацоўнiцтва».

Ён таксама паведаміў, што ў час сустрэчы з мiнiстрам замежных спраў РФ Яўгенам Прымаковым «абмяркоўвалася сiтуацыя ў свеце, ініцыятыва Прэзідэнта Беларусі аб стварэнні ў Цэнтральнай і Усходняй Еўропе бяз'ядзернай зоны, а таксама ўнутрыпалiтiчная сiтуацыя ў Беларусі».

Московский завод «Агрегат»

ДЕРЕВООБРАБАТЫВАЮЩИЕ СТАНКИ

□ Четырехсторонние	от 25,6	□ Фуговальные	от 12,5
□ Фрезерные	от 7,4	□ Шлифовальные	от 11,5
□ Рейсмусовые	от 12,9	□ Токарные с копиром	от 8,5
□ Комбинированные	от 4,5	□ Многопильные	от 16,5
□ Циркулярки	от 8,5	□ Сверлильные	от 8,3
□ Заточные	от 6,9	□ Ленточные пилорамы	от 53,5

□ Сушильные камеры от 76
Цены даны в млн. рублей.

ДЕРЕВООБРАБАТЫВАЮЩИЙ ИНСТРУМЕНТ

доставка, гарантия изготовителя
тел.: (095) 918-29-19, 918-22-37, 366-24-35
тел./факс (095) 366-23-86

ул. м. «Электрозаводская»,
ст. Б. Семеновская, д. 40,
з-д «Агрегат», тел. 0-26

Kami

АВТОБУСНЫЙ ПАРК № 2

г. Барановичи

ПРЕДЛАГАЕТ:

10-дневный отдых в Болгарии.

Выезд автобусом 16 сентября 1996 г.

Справки по тел. (01634) 5-11-03.

ЛУКАШЭНКА АБВІНАВАЧАЕ ПАРЛАМЕНТ БЕЛАРУСІ Ў СПРОБЕ ЎЦЯГНУЦЬ ЯГО Ў КАНФРАНТАЦЫЮ І НАСТОЯЧАЕ НА ПРАВЯДЗЕННІ РЕФЕРЭНДУМУ ПА КАНСТЫТУЦЫІ 7 ЛІСТАПАДА

СТОЛІН. 9 верасня. ИНТЕРФАКС-ЗАПАД. Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка абвінавачваў парламент краіны ў спробе «ўцягнуць кіраўніка дзяржавы ў чарговую бойку і справакаваць на сілавую крокі».

Так у інтэрв'ю «Интерфаксу» ў нядзелю расцаніў Прэзідэнт рашэнне парламента, прынятае 6 верасня, аб назначэнні рэфэрэндуму па абноўленню тэксту Канстытуцыі краіны на 24 лістапада, а не на 7 лістапада, як прапаноўваў сам А. Лукашэнка.

«Яны не могуць зразумець, што пайшлі на відавочнае парушэнне закона і Канстытуцыі», — сказаў А. Лукашэнка.

Разам з тым Прэзідэнт заявіў, што 9 верасня ён паспрабуе «зрабіць яшчэ адну кампрамісную спробу дамовіцца з Вярхоўным Саветам». Паводле слоў А. Лукашэнкі, ён прапануе дэпутатам

му корпусу яшчэ раз вярнуцца да абмеркавання пытання аб даце правядзення плебісцыту і такім чынам «кінуць заняты палітыканствам».

«Калі нам не ўдасца дамовіцца, напэўна, мне застаецца ісці сваім шляхам», — падкрэсліў Прэзідэнт Беларусі, адзначаючы пры гэтым, што «не жадае канфрантацыі, а жадае па-людску вырашыць гэта пытанне».

А. Лукашэнка пры гэтым заявіў, што ў любым выпадку рэфэрэндум аб прыняцці Канстытуцыі Беларусі адбудзецца 7 лістапада, а не 24 лістапада, як гэтага жадае парламент.

Абноўлены тэкст Асноўнага закона Беларусі прадугледжвае істотнае расшырэнне паўнамоцтваў Прэзідэнта, што было расцэнена многімі дэпутатамі парламента як спроба ўстанавіць у краіне таталітарны рэжым.

ЛУКАШЭНКА ЗАЯЎЛЯЕ, ШТО БЕЛАРУСКІ ПАРЛАМЕНТ «ПРАШЧУПАЕ» МАГЧЫМАСЦЬ ЗАКУПКІ ЗБРОІ І СТВАРЭННЯ ЎЛАСНАЙ АХОВЫ

СТОЛІН. 9 верасня. ИНТЕРФАКС-ЗАПАД. Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка заявіў, што парламент краіны, які стаў на шлях канфрантацыі з Прэзідэнтам, ужо «прашчупае» магчымасць закупкі зброі, стварэння ўласнай сістэмы аховы.

Аб гэтым кіраўнік беларускай дзяржавы заявіў у інтэрв'ю «Интерфаксу» ў нядзелю ў горадзе Століне.

Прэзідэнт лічыць, што пэўныя палітычныя сілы ў цяперашнім парламенце Беларусі спрабуюць стварыць «чарговы Бэлы дом, спробу наладзіць вайну

Прэзідэнту».

Па словах А. Лукашэнкі, ён гэтага не дапусціць.

«Я буду рабіць усё для стабілізацыі грамадства, каб не дапусціць вайны», — сказаў Прэзідэнт. Ён лічыць, што крыніцай канфрантацыі з'яўляецца менавіта парламент, а не Прэзідэнт, паколькі дату правядзення рэфэрэндуму па асновах Канстытуцыі ініцыяваў сам кіраўнік дзяржавы.

«Нашто мне рабіць крокі, каб страціць гэту ініцыятыву?» — сказаў А. Лукашэнка.

На расійскім ракетным палігоне Ашулук у Астраханскай вобласці 15-я зенітна-ракетная брыгада і 8-я радыётэхнічная брыгада войскаў ППА Рэспублікі Беларусь упершыню пасля распаду СССР правялі баявыя стрэльбы з зенітна-ракетнага комплексу С-300. Чатырма стрэламі былі збіты тры крылатыя ракеты, што засведчыў міністр абароны нашай краіны генерал-лейтэнант Л. С. Мальцаў, які тут знаходзіўся.

Фота
Віктара ДРАЧОВА.

ПРАЦЯГ СКАНДАЛУ

СЛЕДСТВА ПА СПРАВЕ ДЫРЭКТАРА ГОМЕЛЬСКАГА ПРАДПРЫЕМСТВА ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Як «Звязда» ўжо паведамляла, у мінулы аўторак у сваім кабінёце супрацоўнікамі аддзела па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю Гомельскага УУС быў выкрыты ў атрыманні 3 тысяч долараў ад маскоўскага прадпрыемства дырэктар аднаго з буйных гомельскіх прадпрыемстваў. Афіцыйнае абвінавачанне кіраўніку тады не было прад'яўлена: пракуратура і супрацоўнікі АБАЗ заняліся праверкай гэтага факта. Менавіта следства павінна ўстанавіць, ці з'яўляюцца грошы, атрыманыя дырэктарам у кабінёце, хабарам.

На сённяшні дзень канчатковае рашэнне па гэтай справе яшчэ не

прынята. Нам удалося высветліць, што следчая група УУС і пракуратуры выехала ў Маскву, каб правесці дакументацыю расійскай фірмы, якая міжволі стала ўдзельніцай гісторыі. Згодна з наяўнай інфармацыяй, работа над дакументамі (дзелавыя сувязі з гомельскім прадпрыемствам, наяўнасць кантрактаў з ім і інш.) і допыт расійскага прадпрыемства і павінны вызначыць далейшы лёс дырэктара. Ён, дарэчы, хутчэй за ўсё, стане вядомым калі не сёння, дык заўтра, калі следчая група вернецца з Расіі. Кіраўнік прадпрыемства пакуль знаходзіцца на волі.

Ігар ШЧУЧЭНКА.

ЧЫМ БАГАТЫ, ТЫМ І РАДЫ

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

Хачу зрабіць невялікае адступленне. Лепш было б, каб такія святыя праводзіліся ўсё ж у цэнтральнай частцы Беларусі. Усё ж было б намнога бліжэй ехаць. Калі ж адкінуць гэты момант, то арганізатары мерапрыемства не памыліліся.

Столін — адзін з найпрыгажэйшых гарадоў Беларусі. Забудовы цэнтра паўзбаўлены той хрушчоўскай прымітыўнасцю, якая так псуе нашы старажытныя гарады і мястэчкі. Народная культура Палесся надзвычай цэльная і багатая, а гэта наклала свой адбітак на афармленне цэнтра горада. Разнастайныя вышыўкі і ткацтва, вывешаныя ўздоўж траўраў, стваралі святочны настрой у людзей. Відавочна пад уражаннем усёго гэтага Прэзідэнт сказаў, што «вытокі тут народа беларускага».

У нядзелю, ужо з восьмай гадзіны, адчынілі дзверы крамы і шынкі. Дастаткова было пабачыць прылаўкі, заваленыя вэнджанымі парасятамі, кумпякамі ды рознымі прысмакамі, каб адчуць нейкую нерэалістычнасць быцця.

У свой час камуністы, пры ўсёй тагачаснай схільнасці да паказу, не маглі нават марыць пра такія горы прадук-

таў. Людзі хадзілі і дзівіліся на ўсё гэтае багацце і цэны, у якія залажылі і кошт перавозкі. А чэргі выстройваліся каля машын з прадукцыяй калгасаў. Людзі мяшкамі бралі бульбу па 1500 рублёў за кілаграм ды жыта па дзве тысячы.

Столін — невялікі гарадок і, вядома ж, усяго, што сюды навезлі, «пераварыць» не змог. Для такой колькасці прадукцыі трэба, каб горад быў удвая большы, да ўсяго яшчэ не будзем забываць пра пакупную здольнасць насельніцтва, а яна сёння абмежаваная.

І рэзкая людзей на ўсё гэта была далёка не адназначная. Правёўшы апытанне, высветліў, што моладзь адносіцца спакойна і прыхільна, ёй падабаюцца такія мерапрыемствы, а вось пенсіянеры ўспрынялі насцярожана... «А для каго гэта ўсё? Вочы бачаць, а што з гэтага?» — гаварылі старыя, пазіраючы на прылаўкі.

У другой палове дня Прэзідэнт А. Лукашэнка 12 лепшым камбайнерам уручыў аўтамашыны — па два чалавекі ад кожнай вобласці. Камбайнеры з Брэстчыны атрымалі «Жыгулі» тут жа. Аўтамабілі былі ўзнагароджаны і шэсць райвыканкомаў.

Сымон СВИСТУНОВІЧ.

ИНФАРМ-КАКТЭЙЛЬ

Якому суду аддаць перавагу: дзяржаўнаму або мафіі? Яўна спрабуючы па-збегнуць другога варыянта, 33-гадовы жыхар Дубліна Б. Данелі вырашыў пайсці на рызыку — на працягу адных сутак ён абрававаў пяць магазінаў, прычым...

на мыліцах. Кожны раз, пагражаючы пісталетам, ён патрабаваў пакласці яму ў сумку 200 ірландскіх фунтаў. Калі ён усё ж такі папаўся, то выявілася, што ён не змог своєчасова вярнуць доўг у 1000 фунтаў і быў збіты мафіёзай так, што мог рухацца толькі на мыліцах. Каб аддаць доўг, ён і пайшоў на рабаванні з перспектывай трапіць на лаву падсудных. Чаму аддаў перавагу, тое і атрымаў.

ІТАР-ТАСС

Сумная працэдура пахавання ўсё часцей падпарадкоўваецца законам моды і камерцыі, а ў маленькай рыбацкай вёсцы ў афрыканскай Рэспубліцы Гане навамодныя тэндэнцыі абрада пахавання набылі і зусім незвычайную

форму. Пахавальных спраў майстры прапануюць сваякам памёршых труны ў выглядзе аўтамабіля, незвычайнай рыбы, кнігі і г. д.

Асашыэйтэд Прэс

Задачу вучоным-генетыкам задала чарнакурная жыхарка Лондана Мітчэл Гамільтон, якая нарадзіла на свет двух рознакаляровых блізнят — светлую, як Беласнежка, Джолі і чорнага Роберта. Бацька незвычайных двойнят, барбодоскі негр, лічыць, што дзяўчынка пайшла ў бабуню — маці Мітчэл была белай. Аднак гэта тлумачэнне спецыялістаў не задавальняе. Па-першае, таму, што падобнае змяшанне рас рэдка дае белых нашчадкаў. І, дарэчы, чацвёрта іншых, акрамя нованароджаных дзяцей Гамільтонаў, — таксама чарнакурныя. Па-другое, такая рознакаляровасць у блізнят — і зусім незвычайны выпадак, які навуцы пакуль невядомы.

«Аўрасія».

Назва банка	Допар ЗША		Намецкая марка		Расійскі рубель		Тэлефоны
	Купля	Продаж	Купля	Продаж	Купля	Продаж	
ФК «Вераніка» (за расійскія рублі)	5400	5510					53-15-04
Гал. упр. НБ па Мінску і Мінскай вобл. з улікам дылінг. прэмій	17500		11700		3.20		26-64-41
Ф-л 0104 АКБ «Мінскі транзітны банк» з улікам дыл. прэмій	17350	17800	11350	11750	3.05	3.15	372-825
Ф-л № 3 «Гарант» АСКБ «Тэхнабанк»	17251	17650	11525	11983	3.15	3.27	331-917
СКБ «Тэхнабанк» з улікам дыл. прэмій	5400	5550					
Нацыянальны банк РБ (курс для безнаўных разлікаў)	17515	17825	11752	11960	3.225	3.312	342-242
	14550		9821.79		2.71		
Цэнтрабанк Расіі	5356		3606.73		100 бел. р.	29.90	

Інфармацыя прадастаўлена агенцтвам Граўцова.

ФУТБОЛ

НА ФУТБОЛЬНЫМ ФРОНЦЕ — БЕЗ ЗМЯНЕННЯ

Учора матчам «Дынама-93» — «Тарпеда» (Мн) завяршыўся 20-ы тур IV чэмпіянату Беларусі ў вышэйшай лізе. Аб яго выніку мы паведамім у наступным нумары, а напярэдадні ўжо закончыліся сем сустрэч. Першымі выйшлі на поле лідэры першынства — сталічныя дынамаўцы, якія прымалі ў сябе дома магілёўскіх тарпедаўцаў. Гульня прайшла пад дыктоўку чэмпіёнаў, аднак вялікай гульнявой перавагі хапіла толькі на адзін гол. Мінчане выйгралі з лікам 1:0 і па-ранейшаму застаюцца ў верхнім радку турнірнай табліцы.

У спіну лідэру «дыхае» мазырскае МВКЦ. Палескія футбалісты пасля крыўднай нчыёй у папярэднім туры адыграліся на брэсцкіх дынамаўцах. Лік 4:0 сведчыць аб гэтым. У ролі прэтэндэнта на трэцяе месца выступае бабруйская «Белшына». Бабруйчане атрымліваюць трэцюю перамогу запар. На гэты раз перад імі капітуляваў лідскі «Абутнік». Пасля фінальнага свістка на табло «высвечваліся» лічбы 2:1 на карысць гаспадароў. З такім жа лікам салігорскі «Шахцёр» на выездзе нанёс паражэнне «Ведрычу».

Астатнія матчы завяршыліся так: «Атака-Аўра» — «Нёман» — 1:1, «Маладзечна» — «Лакаматуй-96» — 0:4, «Нафтан» — «Днепр» — 2:1

Турнірная табліца пасля 20-га тура:

	Г	В	Н	П	М	А
1. Дынама (Мн)	20	16	3	1	54-13	51
2. МВКЦ	20	16	2	2	47-12	50
3. Белшына	20	13	2	5	47-24	41
4. Атака-Аўра	18	11	4	3	23-16	37
5. Лакаматуй-96	20	9	8	3	25-13	35
6. Нафтан	19	10	3	6	31-30	33
7. Дынама-93	17	9	4	4	23-12	31
8. Маладзечна	20	8	5	7	33-23	29
9. Днепр	20	7	4	9	22-24	25
10. Дынама (Бр)	20	4	8	8	27-29	20
11. Тарпеда (Мн)	19	4	5	10	16-36	17
12. Нёман	19	4	5	10	16-37	17
13. Шахцёр	20	4	4	12	13-36	16
14. Абутнік	20	3	4	13	15-29	13
15. Тарпеда (Мг)	20	2	4	14	18-52	10
16. Ведрыча	20	2	3	15	10-37	9

Матчы 21-га тура пройдуць 15-16 верасня. Найбольш цікавыя сустрэчы: «Нёман» — «Дынама» (Мн), «Лакаматуй-96» — МВКЦ.

Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЗАТРЫМАНЫ МАНЬЯК?..

Суботняя рыбалка на Сожы для брата і сястры адной сям'і з Гомеля закончылася трагедыяй.

Мясцовыя «пінкертон» правялі мінулыя выхадныя неспакойна: надзвычайнае здарэнне, якое ўзбударажыла горад над Сожам, прымусіла супрацоўнікаў гомельскай і добрушскай міліцыі прыкласці ўсе намаганні, каб адшукаць злачынцу, вінаватага ў забойстве і згвалтаванні...

Вучань чацвёртага класа і яго малодшая сястра, першакласніца, у суботу бавілі час на рыбалцы. Вядома ж, ні дрэннае надвор'е, ні адсутнасць улову не маглі сапсаваць настрой дзяцей: яны, як вядома, адрозніваюцца сваёй непасрэднасцю. Горш за ўсё тое, што ў гэты дзень ім не пашчасціла на сустрэчу з незнаёмым мужчынам, сустрэчу, якая стала для іх ракавой. Дзядзечка, які натаропка наблізіўся да хлопчыка і дзяўчынкі, не напужаў дзяцей. Страх прыйшоў крыху пазней, і ў дзяўчынкі ён, мабыць, застанецца на ўсё жыццё. На яе вачах незнаёмец раптам ператварыўся ў раз'юшанага звера, які забіў яе старэйшага брата, а потым нешта невядомае, але агідна-балючае зрабіў і з ёй самой. Як потым устанавіць медэкспертыза, маньяк згвалтаваў дзіця і, задаволены, знік з месца здарэння, зрабіўшы перад тым спробу задушыць дзяўчынку, якая, на шчасце, аказалася няўдала.

Па трывозе былі ўзняты супрацоўнікі Гомельскага ўпраўлення ўнутраных спраў, РАУС. Па гарах слядах, па паказаннях людзей, аператывікам удалося адшукаць падазранага ў гэтым злачынстве. Ім аказаўся 21-гадовы гамяльчанін. Цяпер міліцыя працуе над высвятленнем усіх падрабязнасцей гэтай справы. Наколькі псіхічна здаровым акажацца нелюдь, над якім вісіць абвінавачанне, таксама ўстанавіць следства.

Ігар ШЧУЧЭНКА,
Пётр РАБКАВЕЦ.

АДНЫМ СКАЗАМ

Прыкладна толькі 10 працэнтаў жыхароў рэспублікі можна аднесці да сярэдняга класа, 3 працэнты — да «новых беларусаў», астатнія беларусы трапляюць у разрад бедных.

У гэтым годзе сапёрамі ўжо аб'яшходжана 400 адзінак боепрыпасаў.

У мінулым годзе ў радзільных дамах нарадзілі 110 тысяч нашых суайчынцаў, а на аборт рашыліся 85 тысяч жанчын.

Міністэрства фінансаў выдзеліла 1.013 мільёнаў рублёў на прыборы, якія будуць кантраляваць сапраўднасць знака маркіроўкі і легальнасці тытунёвых вырабаў і спіртных напояў.

На сёння працягваецца тэжэнне 90 лясных і тарфяных пажараў на агульнай плошчы каля 658 гектараў.

Да канца года валютныя пакупкі ад міжнародных перавозак складуць 280 мільёнаў долараў.

На працягу аднаго дня ў цэнтры Рыма чалавек удыхае столькі ж шкодных рэчываў, якія ўтрымліваюцца ў выхляпе аўтамабіляў, колькі ён атрымаў бы, выкурыўшы за гэты час 12 цыгарэт.

Дзесятка самых дарагіх гарадоў свету для іншаземцаў, якія пастаянна там жывуць, выглядае наступным чынам: Токіа, Асака, Пекін, Шанхай, Ганконг, Масква, Сеул, Жэнева, Цюрых, Сінгапур.

ГОМЕЛЬСКИЙ ЗАВОД СТРОЙДЕТАЛЕЙ

Форма оплаты любая.

- БЛОКИ ДВЕРНЫЕ типа ДГ, ДУ, ДО
- БЛОКИ ОКОННЫЕ и БАЛКОННЫЕ типа 02Р и Б2Р
- ПИЛОМАТЕРИАЛЫ хвойных и лиственных пород — обрезные и необрезные
- ДОСКУ для пола
- ОБШИВКУ (вагонку)
- ПОГОНАЖ (плинтус, наличник)
- ТАРУ

Принимает индивидуальные заказы на изготовление ДАЧНЫХ ДОМИКОВ, САРАЕВ.

Наш адрес: 246027, г. Гомель, ул. Барыкина, 301.
Тел.: 8 (0232) 45-43-79, 45-43-69,
факс 45-35-55.

СМАРГОНСКИ АГРЕГАТНЫ ЗАВОД

Тэл./факс
(8-01592) 2-29-33

ПРАПАНУЕ

- міні-трактор МТЗ-082 BS (привод на 4 колы, рухавік «Briggs & Stratton» бензінавы, 4-тактны, магутнасць 14,5 к.с.)
- навеска да міні-трактара (прычэп аўтамабільны, культиватар, граблі, плуг, барана, акучник, глебафрэза, сенакасілка, бульбакапальнік)
- мотаблок МТЗ-06 (аднацыліндравы, магутнасць 5 к.с.)
- мотаблок МТЗ-12 (двухцыліндравы, магутнасць 10 к.с.)
- навеска да мотаблока (прычэп да мотаблока, акучник, счэпка універсальная, плуг, культиватар, барана)

Зрабіце правільны выбар!!

АГРОТЕХПРОМ

РЕАЛИЗУЕТ:

- магнітныя пускатэлі (0-6 вел.);
- аўтаматычныя выключатэлі серыі АЕ, А, ВА, АП, АК (1-1000 А);
- шкафы ўправлення, рубільнікі, ячэйкі разьдзеліцельныя, цыткі;
- лампы ДРЛ, ПЖ, ЛБ, МО, накілі-ванне 25-200 Вт, стартеры, свечнікі ПСХ, ЛПО, НСП і др.;
- кантакты КТ (160-630 А);
- рэле ПРТЛ, РТТ, РПУ, ТРН;
- прывод, кабэль (ПВ, АПВ, АВВГ, ВПГ, ВВГ, КГ, РК, ТРП і др.);
- электросчетчики 1-ф, 3-ф, выключатэлі, розеткі, вилкі, предохранители ПН-2 (100-630 А), НПН-60, пробкі бытавыя с колодками;
- настольны вентиллятор-обогреватель и др. электротехническую продукцию.

Т.ф. в. Минск
(0172) 48-70-79.

ПРАДАЕЦЦА:

- ◆ ёмістасць ГЗМ на 1000 літраў, зроблена пад паліўны бак у кузаў. Тэл. у Мазыры 3-71-35.
- ◆ Андатра клетчаная; дом драўляны ў Ваўкавыску; VW-Пасат, 81 г. в. — 2400 \$, растаможаны, тэл. 96-4-14.
- ◆ Кунг ваенны; эл. станцыя: 220 в, 1 кВт (пера-носная) або мяняю на ЦТ, ВМ. Тэл.: (02158) 21010; 21363.
- ◆ А/м «Таўрыя» на запчасткі (пасля аварыі), 600\$. Званіць па тэл. у Калінкавіцкім раёне 63-3-50 пасля 18.00. Тольку.
- ◆ Аднапакаёвая кватэра ў г. Бабруйску. Тэл. у Магілёве 26-38-35.
- ◆ Новая 4-пакаёвая кватэра ў пас. Навасады, 12 км ад Барысава; гараж, участак і інш. Тэл. (01777) 70-412.
- ◆ Дом у в. Налібокі Стаўбцоўскага раёна з хля-вамі, летняй кухняй, гаражом, уч. 0,3 га. Тэл. (272) 55-98-5.
- ◆ Аўтамабіль ГАЗ-53 або здаецца ў арэнду, у добрым тэхнічным стане. Званіць пасля 19.00 (8-293) 53-3-16. г. Клецк.
- ◆ Амарант, дзіўасіл, шпінат, памідоры, меліса. Насенне. Рэцэптура. 222120, Барысаў-1, а/с 417. Насенне.
- ◆ «Агра-У», здрабняе грубыя кармы, караня-плоды, меле зерне, лушчыць кукурузныя пачаткі. Слоніўскі раён, в. Навадзевякавічы. Тэл. 91-3-93.
- ◆ Куплю кампрэсары да халадзільнікаў. г. Слуцк. Тэл. (0-1795) 2-27-10.

Паважанае рэдакцыя!
Мяне прыемна здзівіла ўвага фірмы «Цэптэр» да кліентаў.
Я, Успенская Нона Львоўна, жыву ў Магілёве. Справа ў тым, што я люблю гатаваць і заўсёды лічыла, што мая кухня аснашчана нядрэнна. Уменне і жаданне ў мяне ёсць і гэта дазваляе мне гатаваць смачна.
Не так даўно прэзэнтант «Цэп-тэра» Саіда Касценіч прапанава-ла мне купіць посуд іх фірмы.
Напачатку я была катэгарычна супраць, паколькі я пенсіянерка, хоць працую на паўстаўкі выклад-чыкам.
Але, набыўшы на прэзентацыі посуд, я праніклася даверам да гэтай навінкі і заключыла дагавор на набор «Юніёр». Аднак я на гэ-тым не спынілася і дакупіла паз-ней іншы посуд фірмы «Цэптэр», чым вельмі задаволена. Мяне, акрамя функцыянальных вартас-цей, захапляе дызайн гэтага по-

суду, і я атрымліваю сапраўднае эстэтычнае задавальненне.
Зараз я гатую ў гэтым посудзе, фантазірую і вельмі задаволена. Мяне запрасілі прыняць удзел у конкурсе страў, і я аказалася ў лі-ку прызёраў, а 12-гадовы ўнук Ан-тон самастойна прыгатаваў жэле.
Мой сын, убацькушы гэты по-суд, узяў

з мяне прыклад і падарыў жонцы два наборы «Цэптэр» на дзень на-раджэння.
Да пабачэння. Пспехаў вам у вашай справе.
З павагай Нона Львоўна.

А зараз прапануем рэцэпт прыга-тавання піцы ў посудзе «Цэптэр» на камфорцы.

ПІЦА ПІКАНТНАЯ

Прадукты: 1 шклянкі смятаны, 1 яйцо, 1/2 чайнай лыжкі соды, 1,5-2 шклянкі мукі, соль, грыбы ў гатовым выглядзе любыя (ці свініна сырая, каў-баса, сасіскі і г.д.), 1 салёны агурок, 4 цыбуліны, 3-4 яйкі вараныя ўкрутую, 3 свежыя памідоры, 100-150 г сыру, зялёнага, спецыі.

Замясціць цеста: 1/2 шклянкі смя-таны змяшаць з содай, пагашанай во-цатам, дабавіць яйцо, дробку солі, му-ку. Агуркі парэзаць кубікамі, цыбулю і памідоры — кольцамі, яйкі і сыр на-церці на буйной тарцы, грыбы дроб-

на парэзаць (свініну, каўбасу, сасіскі — кубікамі).

Прыгатаваць соус: 1/2 шклянкі смятаны змяшаць з грыбной прыпра-вай (для мяса смятану змяшаць з та-матным соусам).

Папярэдне разагрэць патэльню (стрэлка на 2/3 сіяга поля), змазаць алеем.

- 1 слой — раскласці тонкім слоём цеста
- 2 слой — грыбы (свініна, каўбаса)
- 3 слой — цыбуля
- 4 слой — агуркі
- 5 слой — яйкі
- 6 слой — памідоры
- 7 слой — соус
- 8 слой — зялёнага
- 9 слой — сыр.

Закрыць накрывкай. Паставіць на пліту на сярэдні агонь. Калі стрэлка дасягне пачатку зялёнага поля, змен-шыць тэмпературу да мінімуму. Калі стрэлка наблізіцца да краю зялёнага поля, патэльню зняць з пліты. Сярэд-ні час гатавання піцы — 25-30 хвілін.

ВІНШУЕМ!

Сардэчна вінушую з днём нараджэння Алену Аляксейчык з в. Янавічы Клецкага раёна. Жа-даю кветкай заставацца ўсё жыццё. Здароўе, радасць — гэта набыццё. Хай непрыемныя тур-боты сядуць у цені. Шчаслівай будзь навек і ў гэты дзень.

Валерый.

Вінушую са святам самую прыгожую і аба-яльную Трыну Фёдараву Шынкавіч з в. Лош-ніца. Дзякуй за тваё характэрнае.

Сяргей Яцыновіч.

Дарагая Вера Уладзіміраўна Ваўчок! Віну-ем цябе з днём нараджэння. Жадаем моцнага здароўя і шчасця.

Сястра, мама, тата, в. Нянькава.

Вінуем з днём нараджэння Марыю Сямё-наўну Трацяк. Жадаем здароўя, шчасця, доўгіх гадоў жыцця.

Ірэна, Павел, г. Сморгонь.

Горача, сардэчна вінуем з днём нараджэння Вікторыю Васільеву Наскевіч. Жадаем моцна-га здароўя, поспехаў у вучобе, а таксама радас-ці і дабрабыту, каб здзейсніліся ўсе твае мары. Сям'я Наскевічаў.

Вінуем Васіля Башарова з 28-годдзем. Жа-даем здароўя, поспехаў, шчасця.

Жонка, сын, маці, сям'я Коныхавых з п. Перадавы.

Дарагіх Лёню і Марыю Язерскіх вінушую з ся-рэбраным вяселлем! Шчасця і дабра вам, поспе-хаў у працы і дабрабыту ў сям'і.

Іван Мікітавіч, Валянціна Цярэньевіч, г. п. Кіраўск.

Усім работнікам газеты «Звязда». Схіляю сваю галаву за вашу працу дзеля праўды і дабрыні для ўсіх чытачоў. Дзякуй, шануюныя.

З павагай Сяргей Яцыновіч, г. Мядзел.

ВІНШУЕМ!

Сардэчна вінуем з днём нара-джэння Тамару Кавалькову, су-працоўніцу Мазырскай падатко-вай інспекцыі. Жадаем моцнага здароўя, радасці і доўгіх шчаслі-вых гадоў жыцця.

Родныя, в. Давыдовічы.

Вінуем з законным шлюбам Гену Васільевскага (в. Дзягалева) і Зіну Мізэй (в. Гіры). Жадаем пранесці каханне праз усё жыццё, за-хаваўшы чысціню пачуццяў і веру ў будучыню.

Сям'я Пілецкіх, ст. Гудагай.

Ад усёй душы і шчырага сэрца вінуем дарагую любімую жонку і маці Наталю Міхайлаўну Паў-люскаю з днём нараджэння. Жа-даем здароўя, шчасця, поспехаў у вучобе і працы.

Муж, дачка Хрысціна, г. Акцябр.

З 50-гадовым юбілеем сардэч-на вінуем Віктара Васільевіча Колтуна з в. Папавы!

Бацька наш — сям'і апора, Яе нязменны рулявы Мы і спрачаемся нярэдка, Але заўсёды і ва ўсім з табой. Прыклад ты для нас усіх Калі трэба — пазаві. Колькі лёс табе адмерыць Ты ў здароўі пражыві.

Бацька, жонка, дзеці, унук, в. Папавы Бярэзінскага раёна.

Дарагая ўнучка Аляска з г/п Дружны. Вінуем цябе з днём на-раджэння. Жадаем здароўя, ра-дасці і шчасця на ўсё жыццё.

Дзядуля і бабуля з в. Малеч Бярэзінскага раёна.

ДВИГАТЕЛИ
СО СКЛАДА В Г. ВІЛЕЙКА.
ДВИГАТЕЛИ
М-2141 (1700 см³, 85 л.с.),
ШРУСЫ-привода, передние
М-412 аморти-стойки, ГОЛОВКИ
блока цилиндров (в сборе) коленвалы,
поршни, группы
двигатели, поршни, группы, диски
сцепления, шины 8.40x15, мосты,
раздатки, КПП,
УАЗ кузов. дет. и др., бол. 200 наим.
«ГАЗЕЛЬ» двигатели, КПП,
передн. тормозные колодки
ГАЗ-53 крылья, облицовка, карбюратор,
опора кардан. вала и др.
Поставляем под заказ з/ч для з/м «Москвич»,
УАЗ, ГАЗ-24, ГАЗ-53, «Газель»
ТЕЛ. (01771) 53-517, 53-518
ЗАПЧАСТИ

«Мы ўсе разам, усім грамадствам павінны абдумаць...»

(З паслання Прэзідэнта РБ А. Лукашэнкі «Народу Рэспублікі Беларусь».)

ДУМАЙ, НАРОД, ДУМАЙ!

КАМУ БЫЦЬ УЛАСНІКАМ НА ЗЯМЛІ БЕЛАРУСКАЙ?

Нарэшце праект Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь вынесены на ўсеагульнае абмеркаванне. Уласна кажучы, гэта павінна было адбыцца значна раней, бо менавіта Канстытуцыя павінна прымацца ўсім народам, а не невялікай групай палітыкаў. Але, як кажуць, лепш пазней, чым ніколі...

Перш чым аналізаваць асобныя артыкулы праекта Канстытуцыі, я хацеў бы звярнуць увагу грамадскасці на адну прынцыповую акалічнасць, якая можа завесці ў юрыдычны тупік як стваральнікаў, так і тых, хто будзе затым увасабляць гэтыя палажэнні ў жыццё. Справа ў тым, што на рэфэрэндуме мы зможам альбо прыняць Канстытуцыю ў цэлым, нават калі з чым-небудзь не згодны, альбо зусім не прыняць. Будзем лічыць, што большасць насельніцтва падтрымала праект. І разам з тым большасць насельніцтва адназначна выказалася супраць перадачы зямлі ў асабістую ўласнасць з правам куплі-продажу і супраць уводзяння смяротнага пакарання — гэта значыць па другому і трэцім пытаннях рэфэрэндума. Але гэтым самым яны выкажуча супраць першага пытання рэфэрэндума — праекта, бо там у арт. 13 фактычна дэкларуецца ўвядзенне прыватнай уласнасці на зямлю і ў арт. 24 — увядзенне смяротнага пакарання.

Было б зразумела, калі б народ, як галоўны суб'ект права, прыняў папраўкі да Канстытуцыі на рэфэрэндуме, а Вярхоўны Савет, як падначалены орган, затым унёс гэтыя папраўкі ў Канстытуцыю. Але як быць, калі народ на рэфэрэндуме прымае ўзаемавыключныя рашэнні і на гэтым жа рэфэрэндуме яны ўвасабляюцца ў жыццё? Якімі крытэрыям будзе вызначацца прырытэт таго ці іншага рашэння? Так вось здарыцца і з пытаннямі аб зямлі і аб смяротным пакаранні. Таму я прапаную на рэфэрэндуме разгледзець толькі прынцыповыя папраўкі і пытанні Канстытуцыі, а Вярхоўны Савет затым на сесіі разгледзіць вынікі абмеркавання па кожнай з іх і тыя, якія падтрымае народ, унясе ў Канстытуцыю.

Як бачна з праекта, найбольшым зменам у першым раздзеле падвергнуты артыкул трынаццаты. Там дэкларуецца, што ўласнасць можа быць дзяржаўнай і прыватнай і што ва ўласнасці дзяржавы знаходзяцца

нетры, воды і лясы. Успомнім, што ў Канстытуцыі БССР гаварылася аб дзяржаўнай, калгасна-кааператывнай і асабістай уласнасці і што галоўнай формай з'яўлялася дзяржаўная. У прыватнасці, адзначалася, што ў выключнай уласнасці дзяржавы знаходзяцца зямля, нетры, воды і лясы.

У рэдакцыі Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь гэта пытанне зусім абдыдзена. І нарэшце, у прапануемым праекце выключана форма ўласнасці — калгасна-кааператывная. І зямля не з'яўляецца выключнай уласнасцю дзяржавы. А паколькі, акрамя дзяржаўнай, дэкларуецца толькі прыватная ўласнасць, то зразумела, каму будзе належаць зямля.

У Канстытуцыі БССР былі створаны ўмовы атрымання прыватнай уласнасці — працоўныя даходы. У Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь гэтага няма. Значыць, фактычна прапануецца тэзіс: «узбагачайся, хто як можа». Значыць, атрымаць права на ўласнасць на зямлю можа любы, хто мае грошы, нават набываць несумленным шляхам. Я тут бачу не прагрэс, а рэгрэс у параўнанні з Канстытуцыяй БССР. Гэта заўвага, скажам так, маральнага плана.

Разгледзім праблему з практычнага боку. У новай сістэме эканамічных адносінаў, дэкларуемых праектам Канстытуцыі, не застаецца месца калгасам. Спраўды, калі няма калгасна-кааператывнай уласнасці, то яны не могуць існаваць на базе дзяржаўнай ці прыватнай уласнасці, становяцца фактычна антыканстытуцыйнымі аб'яднаннямі і іх трэба тэрмінова разagnaць альбо перавесці ў акцыянерныя таварыствы. А між тым калгасная форма вытворчасці пры правільным кіраванні сябе далёка не вычарпала. Не трэба забываць, што яшчэ ў 1990 г. Беларусь атрымлівала на 100 га сельгасугоддзяў 792 ц малака і 125 ц мяса, у той час як ЗША — адпаведна 168 і 77 ц. Па вытворчасці на душу насельніцтва збожжа Беларусь уступала толькі Амерыцы і Францыі, мяса — толькі ЗША, але малака атрымлівала больш, чым іншыя развітыя краіны. Іншая справа, што ў ЗША, Канадзе і іншых краінах з-за шэрага гістарычных фактараў на працягу стагоддзяў узрасла энергазабеспячэнне сельскай гаспадаркі, і роля дзяржаўнай датацыі гэтай галіны там дасягае зараз 50—70 працэнтаў ад атрыманай прадукцыі.

Перавесці калгасы ў акцыянерныя таварыствы? Але гэтым прынцыпова мяняецца іх сутнасць. Людзі ўносяць свой пай, акцыі, грошы і атрымліваюць даходы не ў адпаведнасці са сваёй працай, а згодна з колькасцю акцый ці ўнесеным грошай. Інакш кажучы, акцыянернае — гэта не што іншае, як мяккая форма прыватызацыі. Кожны акцыянер мае права прадаць свае акцыі ці набыць іх большую колькасць за грошы. Такім чынам, махляр, які мае шмат грошай, укладзе іх у той ці іншы кааператыв і будзе атрымліваць стабільны прыбытак, у той час як іншыя будуць на яго працаваць. Чым гэта адрозніваецца ад панскага прыгнёту? Ці будзе гэта справядлівым у адносінах да сельскіх працаўнікоў?

Калі на Вярхоўным Савеце прымаўся Закон аб прыватнай уласнасці на зямлю, у якасці аргумента прыхільнікі прыватызацыі зноў прапанавалі прыклад эканамічнай палітыкі ў трыццатыя гады, калі быццам бы зямля была перададзена сялянам і яны хутка накармілі краіну. Я хацеў бы нагадаць тым, хто не вельмі добра ведае гісторыю, што ў часы НЭПа зямля была перададзена сялянам у карыстанне, а не ў валоданне, як, дарэчы, і ў часы савецкай улады прысядзібныя ўчасткі. І нічога, гэта не адбылася дрэнна на эфектыўнасці вытворчасці. З другога боку, перадача зямлі ў прыватныя рукі зусім не гарантуе аўтаматычна вырашэнне ўсіх праблем. Практыка гэта ўжо паказала. У гэтым выпадку адно толькі дакладна зразумела: гэта аблегчыць махлярам і спекулянтам «адмываць» свае ценявыя капіталы.

Таму я прапаную ў новай рэдакцыі Канстытуцыі, па-першае, дакладна агаварыць, што зямля застаецца ў выключнай уласнасці дзяржавы, па-другое, акрамя дзяржаўнай і прыватнай, захаваць паняцце калгасна-кааператывнай уласнасці.

Паняцце калгасна-кааператывнай уласнасці зусім не супярэчыць логіцы, як гэта спрабавалі даказаць у Вярхоўным Савеце пры абмеркаванні новай Канстытуцыі Беларусі. Дзяржава толькі з'яўляецца калектыўным уласнікам зямлі і іншых сродкаў вытворчасці ў маштабе рэспублікі, гэтак жа як калгас з'яўляецца адпаведным калектыўным уласнікам у маштабе некалькіх вёсак.

Дзмітрый МІКАЛАЕЎ.

г. Мінск.

РЕФЕРЕНДУМ, ЛІЧУ, ПАТРЭБНЫ

Азнаёміўшыся з пасланнем Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Аляксандра Лукашэнкі «Народу Рэспублікі Беларусь» і праектам Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь (са змяненнямі і дапаўненнямі), поўнаасцю згодзен з ім. Правядзенне рэфэрэндума лічу неабходным, паколькі народ сам павінен прымаць Асноўны закон, па якому яму жыць. Хачу выказаць і свае меркаванні па праекце.

У артыкул 32 пасля чацвёртага абзаца лічу патрэбным дапісаць наступны абзац: «Дзяржава клопоціцца аб сям'і шляхам стварэння і развіцця шырокай сеткі дзіцячых устаноў, арганізацый і ўдасканалення службы быту і грамадскага харчавання, выплаты дапамог з выпадку нараджэння дзіцяці, прадстаўлення дапамогі і льгот мнагачленам сям'ям, а таксама іншых відаў дапамогі сям'і» і далей па тэксту

артыкула 32.

Другі абзац артыкула 90 замяніць словамі: «Нацыянальны сход РБ складаецца з 220 дэпутатаў, выбіраемых грамадзянамі РБ. Дэпутатам Нацыянальнага сходу можа быць любы грамадзянін РБ, які валодае выбарчым правам і дасягнуў 21 года». Няма, на мой погляд, неабходнасці ўводзіць Палату прадстаўнікоў і Сенат. У старажытным Рыме Сенат — адзін з вышэйшых дзяржаўных органаў, у дарэвалюцыйнай Расіі Сенат — прадстаўнічы орган з функцыямі вышэйшай касацыйнай судовай інстанцыі і нагляду за дзяржаўным апаратам, а ў ЗША Сенат — Верхняя палата ў Кангрэсе і г. д. Для якой мэты нам неабходна заіздросціць гэтак?

Радзівон ШПЕЦ.

Вёска Гуркі, Шаркоўшчынскі раён.

НЕАБХОДНА БОЛЬШ ДАКЛАДНАСЦІ

Праект новай рэдакцыі Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь — безумоўна, каштоўны дакумент, які адлюстроўвае важнасць у заканадаўстве працаў, якія адбываюцца ў нашай краіне.

Але, на вялікі жаль, у праекце новай рэдакцыі Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь шмат агульных фраз, недакладных фармулёвак. У прыватнасці, арт. 42, у якім гаворыцца, што «асобам, працуючым па найму, гарантуецца справядлівая доля ўзнагароджання ў эканамічных выніках працы ў адпаведнасці з яго колькасцю, якасцю і грамадскім значэннем, але не ніжэй узроўню, які забяспечвае ім і іх сям'ям свабоднае і дастойнае існаванне»... (Падкрэслена мною. — І. П.)

На мой погляд, згодна з гэтым тэкст-

там усе людзі, працуючыя па найму, будуць цалкам забяспечаны і дастойна існаваць нават у тых выпадках, калі будуць ставіцца да працы нядобрасумленна, парушаць працоўную дысцыпліну. Ці тады, калі прадпрыемства ці арганізацыя не змогуць прадаставіць патрэбную работу і своечасова выдаць зарплату.

Чырвонай ніткай праходзіць у гэтым варыянце Канстытуцыі верхавенства Прэзідэнта, што можа прывесці да негатывных вынікаў.

Няма дакладнасці ў артыкуле 143 гэтага варыянта праекта Канстытуцыі аб працаўладкаванні тых дэпутатаў дзяючага Вярхоўнага Савета, якія не ўвойдуць у састаў Палаты прадстаўнікоў ці Сената.

Іосіф ПАХОГА.

УЛАДА АДНОЙ АСОБЫ ШЧАСЦЯ КРАІНЕ НЕ ПРЫНЯСЕ

Уся ўлада — народу? Не!

Уся ўлада Саветам? Не!

Уся ўлада — Прэзідэнту! Менавіта так сцвярджае праект Канстытуцыі, апублікаваны 31 жніўня гэтага года.

Я маю вопыт у палітыцы. Бываў на чале саюзных дэлегацый у многіх краінах усіх кантынентаў. Зразумела, напярэдадні кожнай паездкі даводзіцца вывучаць палітычны лад краіны, яе Канстытуцыю.

Канстытуцыя — гэта твар дзяржавы, яе аўтарытэт у свеце. Сустрэкаўся і вёў перамовы з Піначэтам (Чылі), Сукарна (Інданезія), лідэрамі арабскіх краін Персідскага заліва. Пра гэтыя краіны ў нас сфарміравана грамадская думка, быццам менавіта там дыктатура. Але маю сцвярджаць, што гэта не зусім так. Учора, перагортваючы свае архівы, я ў гэтым яшчэ раз чвэрда пераканаўся. Параўноўваю тое, што ёсць у свеце, з тым «твореннем», якое прадставіў народу пан Лукашэнка. Не ведаю, магу толькі меркаваць, хто пісаў гэтую Канстытуцыю. Няхай гэта будзе на іх сумленні. Гісторыя з часам назавае сваіх герояў. Гэтая фраза напісана менавіта для іх.

Разгледзім некалькі сюжэтаў з праекта рэзідэнцкай Канстытуцыі. Пры гэтым будзем мець на ўвазе, што ў адпаведнасці з «праектам» у гэтых «сенат» Прэзідэнт па сваёй асабістай волі назначае (а значыцца і вызваляе) трэцюю частку дэ-

путатаў. Астатнія дзве трэці назначаюцца абласнымі Саветамі. Пры гэтым, зразумела, і сярод апошніх будуць людзі «вертыкалі», а значыцца і Прэзідэнта. Так што з поўнай гарантыяй можна сцвярджаць, што больш як трэцяя частка «сената» — гэта людзі Прэзідэнта. А цяпер паспрабуем адказаць на пытанне: а што не можа зрабіць Прэзідэнт самастойна, самадзяржаўна?

У яго руках практычна ўсё. Тое, што ляжыць у яго «ў кішэнні», — гэта мы высветлілі. Значыцца, згода сената па любых прапановах гарантавана нават у тым выпадку, калі для гэтага патрэбна палова галасоў. А сенат жа можа заблакіраваць палову галасоў любы закон, прыняты ніжняй палатай. Але ж ёсць і другі бок — подпіс Закона Прэзідэнтам. А яго нязгоду можна пераадолець толькі дзвюма трэцямі галасоў абедзвюх палат. Нагадаем яшчэ раз, што як мінімум адна трэць у сенате — гэта людзі Прэзідэнта.

Так што ні адзін закон без яго волі прыняты быць не можа.

Што датычыцца змяненняў Канстытуцыі, дык тут закладзены яшчэ больш складаны механізм. Рашэнне будзе лічыцца прынятым, калі за яго прагаласавала не менш як тры чвэрці ад поўнага саставу кожнай з палат парламента. Нагадаю яшчэ раз, што як мінімум адна трэць «сената» — гэта людзі Прэзідэнта. Так што ада-

мкнучы замок Канстытуцыі, унесці ў яе змяненні можа толькі Прэзідэнт.

Што датычыцца заканадаўчай дзейнасці, дык для Прэзідэнта прадугледжаны яшчэ адзін «палаз». Аўтары выдумалі даўно забыты прававы акт — дэкрэт. Мяркуюцца, што ён прымаецца аднаасобна Прэзідэнтам і будзе мець сілу закона. Больш ужо нічога нельга было прыдумаць. Хіба толькі Канстытуцыю з аднаго артыкула. А ва ўсе гэтыя часы народам, іх мудрацамі, ды і кіраўнікамі ў якасці вышэйшай мэты пасады прымалася спрадвечная праблема маральнасці ўлады.

Цяпер пра кадры. Найважнейшае пытанне. Тут працуе прынцып: хто назначае — той і здымае, і ад яго поўная залежнасць. А ўсіх жа службовых асоб, уключаючы раённых адміністрацый і суддзяў, назначае і вызваляе Прэзідэнт. Тысячы пасады ў наменклатуры. Хіба можна ўсіх ведаць, кантраляваць іх работу? Зразумела — не. Але затое павесілі над кожнай з іх «дамоклаў меч». Усё гэта параджае боязь і няўхільнае выкананне любых, нават процізаконых, указанняў.

Ці не на гэтай адданасці і страху Прэзідэнт спадзяецца атрымаць перамогу і ў рэфэрэндуме? Праўда, кандыдатуру прэм'ера пры яго назначэнні прадугледжана ўзгадняць з ніжняй палатай. Але... Калі палата двойчы не згодзіцца з кандыдатура-

мі Прэзідэнта, дык апошні вольны яе разгнаць.

Так што «добры» прынцып закладзены і тут: «Каго хачу, таго і назначаю». Канстытуцыйны суд фактычна ўвесь прэзідэнцкі: старшыня і пяць суддзяў назначае сам Прэзідэнт, а астатніх шэсць — сенат («кішэнная» палата). Дакладна такая ж формула закладзена і ў фарміраванне Цэнтральнай выбарчай камісіі.

Старшыню і членаў Вярхоўнага суда, Генеральнага пракурора, старшыню і членаў праўлення Нацыянальнага банка Прэзідэнт назначае па ўзгадненню з сенатам (яшчэ раз падкрэсліваю — «кішэнная» палата).

Рэфэрэндум назначаецца толькі Прэзідэнтам.

Надзвычайнае становішча ў краіне таксама можа ўвесці аднаасобна Прэзідэнт па сутнасці ў любы час і ў любой сітуацыі. На гэта яму дае права фармулёўка: «пагроза насілія з боку груп асоб і арганізацый». Што датычыцца вызвалення Прэзідэнта ад пасады, дык палажэнні гэтыя сфармуляваны так, што ажыццявіць іх немагчыма нават, калі ўявіць, што ў палаце прадстаўнікоў будуць усе члены Беларускага народнага фронту. Аўтары тут прыдумалі новы медыцынскі тэрмін — «стойкая няздольнасць па стану здароўя»... А вянцом «творення» з'яўляецца яе апошні раздзел. «Мудрацы», відаць, доўга думалі, каб схаваць мяркуемы

тэрмін паўнамоцтваў Прэзідэнта ў сем гадоў за пяццю гадамі. І прыдумалі. «Новы» тэрмін паўнамоцтваў «старога» Прэзідэнта будзе адлічвацца з дня ўступлення ў сілу «новай» Канстытуцыі!

Што датычыцца фарміравання палат парламента. Трэць «сената» (21 дэпутат) Прэзідэнт адвольна і асабіста назначае. Астатнюю частку сената (42 дэпутаты) і ніжнюю палату (110 дэпутатаў) прадугледжваецца сфарміраваць з ліку дэпутатаў цяперашняга Вярхоўнага Савета. І зрабіць гэта прапановуеца Прэзідэнту і Вярхоўнаму Савету. Па-першае, па колькасці яўная нестыкоўка. Трэба будзе пазбавіцца ад дзесяткаў дэпутатаў. А ад каго? Тут жа закраюцца не толькі асабістыя інтарэсы дэпутатаў, але і інтарэсы выбаршчыкаў.

Ясна, што Прэзідэнт будзе настойваць на тым, каб вызваліцца ад сваіх праціўнікаў. Парламент будзе супраціўляцца. Узнікне канфлікт. Гэты варыянт аўтары праекта прадугледзелі. Тады «стары» Прэзідэнт распускае «стары» парламент і назначае новыя выбары.

Такім чынам, прапановы Прэзідэнта ўскосным чынам мяняюць палітычную і дзяржаўную сістэму грамадства, і ў выпадку іх прыняцця на рэфэрэндуме ў Беларусі будзе ўстаноўлена абсалютная дыктатура з усімі адсюль наступствамі.

Георгій ТАРАЗЕВІЧ.

«Сакрэты» Васіля Барабаша

Вядома, што многія прадпрыемствы, у тым ліку будаўнічага комплексу, цяпер у глыбокім крызісе. Няма працы, людзі месяцамі атрымліваюць жабрацкі заробак альбо накіроўваюцца ў вымушаны адпачынак. У некаторых будаўнічых трэстах аб'ёмы работ за апошнія гады зменшыліся ў тры, чатыры, а то і пяць разоў. А вось у гродзенскім упраўленні трэста «Белцэпаізаляцыя» сёлетня, наадварот, прынялі ў штат 11 новых рабочых, каб выканаць усе заяўкі кліентаў. Работы хапае, затрымак з выплаты зарплат не бывае. Што ж гэта за сакрэты, якія адрозніваюць гэты калектыў ад многіх іншых? З такога пытання пачалася гутарка карэспандэнта «Звязды» з Васілём БАРАБАШАМ, які вось ужо 23 гады ўзначальвае ўпраўленне.

— Мы застаёмся галоўнай, можна сказаць, адзінай арганізацыяй у вобласці, якая кваліфікавана выконвае цэпаізаляцыйныя работы. Сур'ёзнага канкурэнта ў нас няма. Былі спробы стварыць тут самастойныя ўчасткі, ёсць брыгады ізаляцыйшчыкаў на адным з прадпрыемстваў. Аднак, не маючы базы, абсталявання, дастатковай кваліфікацыі, яны выконвае самыя прымітыўныя работы.

Канкурэнтаздольнымі мы застаёмся па некалькіх прычынах. Па-першае, мы ўмеем выконваць усе работы, як гаворыцца, ад і да — халадзільную, цеплавую ізаляцыю, на любую вышыню, любой складанасці, выкарыстоўваючы метал самай рознай канфігурацыі. Але самае галоўнае — наша праца каштуе танней, чым у іншых упраўленнях. За кошт чаго? Па-першае, мы ніколі не наганялі вялікую зарплату. Я лічу, што свабода дзеянняў ап'яніла і загубіла многіх кіраўнікоў. Раней удзельная вага зарплат была 8 працэнтаў ад выкананых аб'ёмаў, цяпер пачалі хапаць па 30 працэнтаў, г. зн. сталі займацца самаз'яданнем. І каб неяк выкручвацца, пачалі ўзняць кошт ізаляцыйных работ. А заказчыкі паступова навучыліся лічыць свае грошы. У выніку, напрыклад, на магілёўскім «Ляўсане» ніводны ізаляцыйшчык тутэйшага ўпраўлення не працуе — прагналі з-за дарагоўлі работ. На Салігорскім калійным камбінаце таксама адмовіліся ад паслуг мясцовых спецыялістаў. У Пінску нават генпадрадчыкі адмовіліся ад брэсцкіх ізаляцыйшчыкаў, зноў жа з-за неразумнага накручвання цэн.

Другое. Некаторыя матэрыялы мы тут, у Гродне, вырабляем самі, чаго не робяць іншыя. Напрыклад, шклапластыкі. Яны вырабляюцца на ўстаноўцы нашай уласнай вытворчасці. Мала таго, на мясцовай сыравіне, паколькі замест шклатаніны прымяняем капронавую тканіну гродзенскага аб'яднання «Хімвалакон». Атрымліваем яе за грошы, заробленыя там жа на капрамоне. Аналагічны разлік з лідскім аб'яднаннем «Лакафарба» — за выкананую работу бяром лак для апрацоўкі вышэйшага якасця тканіны. У выніку маем усё сваё, заробленае. Толькі па-

ру бралі на іншым прадпрыемстве, але нядаўна разжыліся на ўласны кацёл і цяпер пара ў нас свая. Што ж атрымліваецца? Наша патрэбнасць у гэтай тканіне — 10 тысяч «квадратаў» у месяц. У Полацку за гэта па сённяшніх расцэнках трэба аддаць 170 мільёнаў, прычым аплата папярэдня. А нам гэтыя грошы шукаць не трэба, мы іх элементарна зарабляем.

Далей. Мы самі наладзілі пашую ізаляцыйных пакетаў са спецыяльнай тканіны. У выніку не трэба траціць на транспарт, каб даставіць іх з Мінска, што дае нам як мінімум 10-працэнтную эканомію. Нашы пакеты значна таннейшыя, чым у іншых. Гэта яшчэ адзін элемент канкурэнтаздольнасці.

— Васіль Іванавіч, вы гаворыце, што ніколі не наганялі вялікую зарплату. Але ж менавіта яна для рабочых і служачых — галоўнае.

— Вось загад па ўпраўленню да Дня будаўніча. Сярэдні заробак сёлетня склаў 1 мільён 651 тысяч рублёў — гэта на 43 працэнты больш у параўнанні з тым жа перыядам мінулага года. Хто адпрацаваў ва ўпраўленні 25 гадоў, атрымаў з нагоды прафесійнальнага свята 1 мільён рублёў прэміі, хто 20 гадоў — 900 тысяч, а таму, каго прынялі на работу два дні назад, уручылі 200 тысяч. Не забылі і пенсіянераў. На зарплату ўплывае і наступнае. У параўнанні з іншымі ўпраўленнямі трэста ў нас самы маленькі апарат у разліку на аб'ём работ. Увесь штат — з працамі, майстрамі, сакратаркай, мной — толькі 20 чалавек. Узаман звольненых новых людзей не прымалі, а пераараміравалі іх абавязкі, бо зарплата бярэцца з агульнага котла: чым менш забіраюць ІТР, тым больш застаецца рабочым.

На рубель выкананых работ мы сёння маем у 10—13 разоў меншы апарат, чым у некаторых буйных будтрэстах. Скажыце, адкуль жа ў іх будзе зарплата?

— А што датычыць затрымак з выплаты заробку, дык нам пра гэта невядома. Летась, праўда, двойчы бралі банкаўскую пазыку, але толькі на тыдзень, каб не нерваваць людзей і выдаць грошы менавіта 12 чысла, як прадугледжана.

— Неплацяжы моцна дапякаюць?

— Само сабой. Але і тут шукаем выйсце. Напрыклад, у аб'яднанні «Ваўкавыскцэменташыфер» мы штомесячна выконваем работу на 100 і больш мільёнаў рублёў. Бачым — грошай няма. Але аб'яднанню вінаваты камбінат «Гомельбудматэрыялы», які вырабляе патрэбную нам мінпліту. Вось мы і ставім перад Ваўкавыскам пытанне, каб за яго даўгі Гомель разлічыўся з намі сваёй прадукцыяй. Такім чынам, мы забіраем ізаляцыйны матэрыял з неплацежаздольнага прадпрыемства, дапамагаючы і яму разлічыцца з даўгамі.

— А як разлічваюцца расійскія заказчыкі? І ўвогуле, ці выгадна працаваць за межамі нашай краіны?

— Праблемы з разлікамі, вядома, існуюць, але ў цэлым працаваць у Расіі выгадна. Праўда, тады, калі ты не проста аддаеш людзей, а сам бярэшся і выконваеш пэўны комплекс работ. Скажам, мы цяпер будзем у Маскве жылы дом. За сакавік і няпоўны красавік пяць чалавек выканалі работу на 220 мільёнаў расійскіх рублёў. Гэта значна больш, чым можна было б зарабіць у нас.

— Што ж прыцягвае расіян? У нас што, таннейшая рабочая сіла ці лепшыя спецыялісты?

— І тое, і другое, да таго ж нашы спецыялісты больш дысцыплінаваныя. Яны едуць у Расію не гуляць, а працаваць. Ім няма куды спяшацца, трэба — працуе падоўжаны дзень, у суботу. І кваліфікацыя нашых спецыялістаў, мабыць, вышэйшая. Дае нам расіянін комплекс работ — і ў яго ніякіх клопатаў няма. Мы, напрыклад, прывезлі ў Маскву ўсё свае матэрыялы, да апошняй шрубкі.

— Ці лёгка ўкараніцца на расійскім рынку працы?

— У іх ёсць такі тэрмін, што любы аб'ект трэба купляць. Прамым тэкстам гаворыцца, што 5—10 працэнтаў ад каштарыснай вартасці работ трэба аддаць наяўнымі. Пакуль мы з гэтым не звязаліся, але пытанне застаецца. І мы цяпер думаем, ці трэба далей працаваць у Маскве і як усё зрабіць, каб было правільна юрыдычна.

— Васіль Іванавіч, якім вам бачыцца заўтрашні дзень ўпраўлення?

— Веру ў лепшае. Вядома, многае залежыць ад агульнай сітуацыі ў краіне, але перш за ўсё спадзяемся на ўласныя сілы. Скажам, наладзілі мы сувязь з Ліпецкамі і цяпер самі, без пасярэднікаў атрымліваем адтуль ацынкоўку. У выніку на кожным вагоне выйграем 200 і больш мільёнаў рублёў.

Гутарку вёў Барыс ПРАКОПЧЫК.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

БЕЛАРУСКІЯ БУДАЎНІКІ ХУТКА БУДУЦЬ УЗВОДЗІЦЬ ЖЫЛЛЁ ДЛЯ ЖЫХАРОЎ ПАЎНОЧНАЙ ЧАСТКІ РАСІІ

У ліпені бягучага года міністрам эканомікі Беларусі і Расіі падпісаны пратакол па забеспячэнню інвестыцыйнага супрацоўніцтва дзвюх краін на перыяд да 2000 года. Абодва бакі маюць намер актыўна праводзіць збліжэнне заканадаўчай і нарматывна-прававой базы ў гэтай галіне, вывучаць магчымыя механізмы ажыццяўлення фінансавання праектаў і праграм за кошт прыцягнення сродкаў прадпрыемстваў і ўстановаў, камерцыйных банкаў і недзяржаўных структур, а таксама міжнародных фінансавых аб'яднанняў і замежных інвестараў.

Зараз фарміруецца пералік прапаноў па пашырэнню супрацоўніцтва ў сферы будаўніцтва, дзе разглядаецца, напрыклад, пытанне аб стварэнні на базе расійскіх нафтапрадпрыемстваў і беларускіх будаўнічых трэстаў міжнацыянальнай асацыяцыі па абудаванню раёнаў здабычы нафты і газу. Мяркуюцца ўдзел беларускіх будаўнікоў ва ўзвядзенні шэрага аб'ектаў у Калінінградскай вобласці і ў забеспячэнні якасным жыллём жыхароў паўночнай часткі Расіі. На аснове паліраванага шкла вытворчасці аб'яднання «Гомельшкло», гіпсавага вяжучага і вырабаў з яго ўтрыманнем, з дапамогай адходаў Гомельскага хімізавода ёсць магчымасць стварыць сумеснае прадпрыемства шклопанелю і шклопакетаў.

Таксама маюцца распрацоўкі па ўстаноўцы тунельных печав для абпальвання цэгля панельнай канструкцыі, што забяспечвае эканомію паліва ў 1,5—1,7 разоў. Плануецца перавод цэментных заводаў з «мокрага» на камбінаваны спосаб вытворчасці новага класа хуткавядучага цэменту, экалагічна чыстых і негаручых валакністых і цэпаізаляцыйных матэрыялаў.

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

ЗАРОБАК ВОСЕННЮ ЛІЧАЦЬ?

На шэрагу беларускіх прадпрыемстваў рабочыя, якія вярнуліся з водпуску, зноў апынуліся сярод усё тых жа праблем: не-своечасовая выплата заробку, частыя прастой. Мазуцы грошай за ліпень, абяцаных дырэктарам яшчэ напрыканцы жніўня, так дасюль і не атрымалі поўнага. Усё лунае над МАЗам прывід — бар-тэр, таму і сродкаў на выплату заробку ўзяць няма адкуль. Суседзі мазуцаў, завод «Літмаш» (пра які мы, прынамсі, ўжо пісалі), дык і зусім апынуўся на краі бездані, імя якой — банкруцтва. Тут адста-ванне па часе выплаты — цэлае лета. Апошні заробак — майскі. Што далей — можна толькі здагадацца.

Крыху лепшыя справы па Мінскім матарным: там знайшліся сродкі, і ліпеньскую запазычанасць удалося пагасіць. На чарзе жніўня. На ММЗ скардзяцца на дрэнных партнёраў — маўляў, не аддаюць тых у час грошай, а некаторыя дык і зусім маўчаць.

Выплату заробку расцягваюць амаль на некалькі месяцаў. Механізм просты: спачатку плацяць так званы прыжытачны мінімум (тысяч 500—600), а потым пакрысе аддаюць і астатнія 400—500 тысяч, але ж ужо на працягу наступнага месяца...

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

ПРАБЛЕМА

Яблыкі Сікоры на снезе забыцца

Яблык XXI стагоддзя селекцыяніраваны на Віцебшчыне. Праўда, навіна гэтая з добрай «барадой», ёй ледзь не стагоддзе. На пачатку веку атрымаў вучоны-самавучка з вёскі Малья Алашкі што на Шаркоўшчыне, Іван Сікора цудоўны яблык, прызнаны ў свеце як плод будучага стагоддзя. У гонар віцебскага энтузіаста ён пазваны селекцыянерамі свету «памяць Сікоры».

Сад «другога Мічурына», 110-годдзе з дня нараджэння якога адзначана садаводамі і грамадскасцю рэспублікі, налічваў звыш 6 тысяч гібрыдаў плодовых дрэў. Іван Сікора выправаў 500 сартоў аграэсту, 118 формаў фундуку, багацейшыя ў Еўропе калекцыі махровага бэзу і ружаў раслі ў Малья Алашках. Іван Паўлавіч быў шырока вядомым у свеце чалавекам, вёў перапіску з пісьменнікам Леанідам Ляонавым, на магіле Міхаіла Прышвіна пасаджаў архавае дрэва шаркоўшчынскага селекцыянера, а на Алтаі махрова без удзячна называюць «веткай Сікоры».

Было б няпраўдай сцвярджаць, што нашчадкі пагарджаюць памяццю знакамітага земляка. Ёсць нават музей Івана Сікоры на Шаркоўшчыне, даследаваннем жыцця і творчасці яго займаюцца і сёння. Праўда, сад ўжо не той. А унікальная спадчына садавода захавалася хіба што на прэсідзінскіх участках жыхароў блізкіх вёсак ды ў аматарскіх гадзальніках такіх жа, як Іван Паўлавіч, энтузіастаў.

Міх тым, ёсць у Беларусі БелНДІ плававодства, а ў Віцебскай вобласці — навукова-вытворчае аб'яднанне «Сад». БелНДІ ахвотна выдае «рэцэпты», колькі і якіх плодоў і ягад трэба спажываць: 80 кілаграмаў за год, як мінімум, па медыцынскіх нормах. Аднак спажываюць у Беларусі 45 кілаграмаў, тады як у ЗША — 140. І яшчэ ў адзін голас і ў Мінску, і ў Віцебску дасведчаныя людзі сцвярджаюць, што беларускія яблыкі, асабліва тыя, што растуць у яе паўночнай агракліматчнай зоне, не маюць аналагаў у свеце: такія яны карысныя для здароўя. Сок беларускіх яблыкаў вельмі багаты на вітаміны і кіслоты, добра наталяе смагу і здзімае стомленасць. Словам, лепш з'есці яблык з віцебскіх садоў, чым з якіх бы там ні было ў свеце.

Хто б адмовіўся... Аднак на сённяшніх рынках і ў агароднінных аддзелах крамаў перавага пакупнік хутчэй за ўсё аддаць экзатычным бананам. І не абавязкова ад захвалення іх экзотыкай, а з-за большай, іншым разам, таннасці прывазной заморскай садавіны. У прывазныя трапілі і яблыкі, набіўшы пры гэтым сабе такую цану, што сталі маладасупнымі беларусам з яго нізкай пакупніцкай здольнасцю.

Прышлі да таго, вядома, не за адзін дзень. У вобласці 6800 гектараў стараўзроставак садоў, большасць дрэў — па 25—30 гадоў. Ураджайнасць з гектара віцебскія сады даюць мізэрную. Патрэбна абнаўленне, а для таго — гадавальнікі. Аднак наяўныя сортавыправавальныя ўчасткі не здольны справіцца з задачай. Уласна, вядомы сёння толькі адзін — Лужанянскі. Здаецца, пераканання ў неабходнасці садоўніцтва ёсць, ёсць і жадаючыя заняцца няпростай справай. Аднак прывіваў у пітомніку пры патрэбе ў 3 мільёны ўсёго 300 тысяч саджанцаў за год. Попыт стварылі дачнікі. І хоць праблему яны не вырашаць, але забяспечыць мясцовыя рынкі ўдастал мясцовай прадукцыяй маглі б. Словам, згодны на Віцебшчыне спажываць замест бананаў яблыкі сорту «Бананавыя» мясцовай гадоўлі, або хоць бы «Антэй» ці «Алесю». Аднак пакуль што абыходзяцца перахопленай у суседа антонаўкай.

Антоніўку, дарэчы, запрымечылі і ў Амерыцы, вядуцца перамовы аб стварэнні сумесных прадпрыемстваў, а пакуль што сок з яе, атрыманы на зманціраванай па нямецкай тэхніцы на Глыбоцкім кансервавым заводзе ліній, паступае на дапрацоўку ў Германію, а затым ужо ідзе і за акіяны. Прыхільнікі садоўніцтва на Віцебшчыне пайшлі далей, сцвярджаючы, што яблык не толькі смагу наталяе, але і здольны ратаваць беларускую эканоміку. У пошуку галін, якія б маглі стаць прайрытэтнымі, даказваюць яны, садоўніцтва павінна быць на першым плане. Гэта не толькі прыемны занятак, але і надзвычай выгадны: выхад прадукцыі з

адзінай плошчы пад садам самы высокі. Так лічыць, у прыватнасці, кандыдат сельскагаспадарчых навук Міхаіл Шлома. На асабістым участку ў Тулаве, што пад Віцебскам, вырошчвае ён прышчэпы — матэрыял для атрымання садовых саджанцаў, якія раздае садаводам-аматарам. І нястомна даказвае з усіх трыбун аб канкурэнтаздольнасці на сусветным рынку віцебскіх сартоў яблыкаў — не толькі самых карысных для здароўя, аднак і здольных стаць самымі таннымі. Сапраўды, у адрозненне ад паўднёвых умоў, дрэвы на Віцебшчыне не трэба арашаць, менш даводзіцца змагацца хімічнымі сродкамі са шкоднікамі, з гэтым спраўляецца даволі суровая зіма. Як даказвае Міхаіл Гаўрылавіч, да сеткі гадавальнікаў дадаць хіба яшчэ заходня тэхналогія — і Беларусь, у прыватнасці Віцебшчына, маглі б стаць вядучымі экспарцёрамі экалагічна чыстых яблыкаў.

У Міхаіла Шломы шмат аднадумцаў, падзяляюць яго погляд і ў абласельска-садоводчы, нават гатовы аказваць падтрымку, скажам, у арганізацыі рынку збыту саджанцаў. Аднак, каб здзейсніць усе задумы, неабходна дзяржаўная падтрымка, а яшчэ лепш — праграма развіцця галіны на дзяржаўным узроўні. Прычым разгляду заслугуюць абодва прапануемыя пры гэтым шляхі развіцця. Адзін з іх — аддаць садоўніцтва на водкуп дачнікам і фермерам, другі — закласці сады-гіганты з перапрацоўчымі комплексамі.

У адзін з іх, які будзеца ў саўгасе «Забалацце» Аршанскага раёна, я і зазірнула. Старшыня райвыканкома Федар Мішульскі, які некалі працаваў тут дырэктарам, узяўся быць гідам, і ўразіў-такі. Сад дрэўчым ростам з невялікага чалавека аб'язджаў давацца на машыне. Нягледзячы на тое, што яблыні, чарэшні, дулі — карлікавыя, займаючы яны вялікую плошчу, пешшу не абысці. Дзялянкі расчэрчаны асфальтаванымі дарогамі. Як дрэвы, так і кусты парэчак, маліны, абліпкі наскрозь пранізваем сонца — ніводнай лінійнай галінкі ці ліста. Саджанцам ад трох да пяці гадоў, і ўсе яны аблеплены ладнымі плодамі.

Вось толькі з перапрацоўкай і захоўваннем ягад і плодоў яшчэ не ўсё ў парадку.

А можа, не трэба і спрачацца, каму расціць сады, няхай бы гэта рабілі ўсе, хто жадае і здольны? А мэтакаранавую работу з гадавальнікамі, развіццё матачнага саду павінна ўзяць на сябе адзіная на дзяржаўным узроўні служба. Гэта не па сілах ні аматарам, ні асобным, нават буйным, гаспадаркам. І датычыць гэта не толькі яблыкаў, але і іншай садавіны. У Полацку, напрыклад, жыве яшчэ адзін паслядоўнік Івана Сікоры, былы заводскі рабочы, цяпер пенсіянер Іван Трыпук. У сваім грушавым садзе ён накапіў 65 гатункаў. На працягу некалькіх дзесяцігоддзяў аматар разводзіць і прышчэплівае грушы розных сартоў, а свае назіранні занатоўвае. Чаранкі разбіраюць суседзі-аматары, а вось на дзяржаўным узроўні калекцыі Івана Іванавіча зацікавіліся толькі аднойчы, у Расіі. Па просьбе Арлоўскага навукова-даследчага інстытута селекцыі і сортаразвядзення плодовых культур даслаў туды палачанін сорт народнай селекцыі «свакольна». Гэтыя дулі — так у вобласці называюць грушы — аказаліся ў Нечарназемі ўнікальнымі. Сорт, як высветлілі арлаўчане, захавалася толькі ў Трыпука. Дулі важаць пад 90—120 грамаў, маюць шчыльную сакавітую мякоть бурчковага колеру. Да таго ж устойлівы сорт да маразоў і паршы.

Сікора, Трыпук, Шлома... Не перарываюцца ланцужок дзівакоў, якія зрабілі-такі адну важную справу на зямлі: пасадзілі свае сады. Засмучае толькі, што, як на пачатку веку, так і цяпер, могуць застацца іх дзівосныя яблыкі на снезе забыцца, а ў XXI стагоддзе трапіць толькі назвы ды апісанні плодоў, як гэта здарылася з «памяццю Сікоры». Нагадаю: «Смак плода «памяць Сікоры» дзіўны, лупіна тоўстая, захавальнасць надзвычайная. Сікорыўскія яблыкі можна закопваць у борт нават разам з бульбай. І да сярэдзіны лета яны зберагаюць свае лепшыя якасці».

Кажуць, дзе-нідзе ў аматараў яшчэ можна сустрэць «памяць Сікоры»...

Вольга ШУМІЛІНА.

Урокі Атланты-96

XXVI летнія Алімпійскія гульні ў Атланце сталі здабыткам гісторыі. Аб выніках і ўроках галоўнай спартыўнай падзеі апошніх чатырох гадоў разважаюць намеснік міністра спорту і турызму Рэспублікі Беларусь Аляксандр ГРЫГАРАЎ і журналіст Анатоль МЯСНІКОЎ

-А ЛЯКСАНДР УЛАДЗІМІРАВІЧ! Упершыню за стогадовую гісторыю сучасных гульняў Алімпіяды спартсмены Рэспублікі Беларусь прынялі ўдзел у іх самастойнай камандай. Прайшло крыху больш месяца пасля закрыцця спаборніцтваў, страсці і эмоцыі, што называецца, улегліся, і што хацелася б вам сказаць зараз у першую чаргу?..

— Вядома ж, словы ўдзячнасці 20 беларускім спартсменам, якія заваявалі медаль Алімпійскіх гульняў і па праву ўвайшлі ў эліту атлетаў сусветнага спорту; 48 спартсменам, што занялі 4—8 месцы ў ўдстоены дыпламаў; спартсменам, якія паказалі свае лепшыя вынікі, а таксама трэнерам, медыцынскім і арганізатарскім работнікам, усім, хто ў той ці іншай меры меў дачыненне да алімпійскай падрыхтоўкі.

— **Намалюйце, калі ласка, агульны партрэт нацыянальнай зборнай Беларусі.**

— Характарызуючы якасны састаў зборнай, адзначу, што гэта была каманда, якая спалучала вопыт і маладосць. У ёй былі 34 спартсмены, якія ўжо выпрабавалі сябе ў алімпійскіх баталіях, 124 — упершыню прымалі ўдзел у спаборніцтвах такога рангу, з якіх 30 спартсменаў ад 31 года і старэй, 49 — ад 26 да 30 гадоў, 61 — ад 20 да 25, 18 — ад 19 гадоў і маладзей. Сярэдні ўзрост алімпійцаў склаў 25 гадоў. Практычна такі ж быў і ў Барселоне.

33 спартсмены мелі званні заслужаных майстроў спорту, 102 спартсмены — майстры спорту міжнароднага класа і 23 — майстры спорту. Сярод іх — 11 алімпійскіх чэмпіёнаў і 13 чэмпіёнаў свету, 19 чэмпіёнаў Еўропы розных гадоў.

— **Для завяршэння агульнай характарыстыкі яшчэ раз коротка нагадаем вынікі выступлення нашых атлетаў.**

— У выніку 16-дзённай спартыўнай барацьбы 20 беларускіх спартсменаў заваявалі 15 медалёў (1 залаты, 6 сярэбраных, 8 бронзавых) у 6 відрах спорту — гімнастыцы спартыўнай, веславання акадэмічным, лёгкай атлетыцы, стральбе кулявой, барацьбе грэка-рымскай і барацьбе вольнай. Акрамя таго, яшчэ ў 7 відрах спорту: настольным тэнісе, цяжкай атлетыцы, стральбе з лука, барацьбе дзюдо, боксе, веласпорце і мастацкай гімнастыцы — спартсмены прынеслі камандзе заліковыя ачкі за 4—8 месцы.

Па агульнай колькасці медалёў Беларусь заняла 20-е месца ў неафіцыйным камандным заліку, заваяваўшы аднолькавую колькасць медалёў з Вялікабрытаніяй, Бразіліяй і Балгарыяй, пакінуўшы заду каманды 177 дзяржаў, якія ў большасці маюць шматгадовы вопыт удзелу ў спаборніцтвах такога ўзроўню, з улікам залатых медалёў у нас 37-е месца, а па алімпійскаму заліку ачкоў за 1—8-я месцы — 18-е.

Па-рознаму можна ставіцца да гэтых вынікаў, але ніхто не будзе адмаўляць, што спорт трымаў імімі звязаны з дабрабытам той ці іншай краіны. Згодна з данымі ААН, Беларусь займае 62-е месца ў свеце па эканамічнаму развіццю, аднак на выніках удзелу ў Алімпійскіх гульнях яна аказалася наперадзе такіх дзяржаў, як Японія, Чэхія, Грэцыя, усіх скандынаўскіх краін, Швейцарыі, Бельгіі, Турцыі і многіх іншых.

Спартсмены Беларусі з годнасцю пранеслі дзяржаўны флаг нашай краіны па алімпійскіх арэнах Атланты. Пацвярджэнне таму — станоўчая ацэнка Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Аляксандра Рыгоравіча Лукашэнка, якая была дадзена ім 7 жніўня на сустрэчы з удзельнікамі Алімпійскіх гульняў.

Адначасова б'юльмольна і імкліва, і сёння XXVI летнія Алімпійскія гульні — гэта яшчэ адна гістарычная веха ў нашай рабоце.

— **Аляксандр Уладзіміравіч! Ведаю, што ў Атланце нашы кіраўнікі спорту, у тым ліку і вы, акрэслілі для сябе тыя тэндэнцыі і накірункі, якія сёння ўплываюць, скажу нават больш — вызначаюць перспектывы развіцця сучаснага спартыўнага руху...**

— Так, Гульні далі шмат падстаў для раздуму, аналізу, разваг. Алімпіяда ў Атланце ў чарговы раз пацвердзіла вялікую ўстойлівасць спартыўных сістэм, якія апіраюцца на дзяржаўныя структуры, аб чым сведчаць вынікі каманд ЗША, Германіі, Кітая, Кубы, Паўднёвай Карэі, Іспаніі, Францыі і шэрага іншых краін. У гэтых краінах спорт развіваецца менавіта па дзяржаўных праграмах.

Расце колькасць краін, спартсмены якіх дабіваюцца алімпійскіх узнагарод: у Барселоне іх было 64, у Атланце — ужо 79.

Расшыраецца алімпійская праграма, у якую ўваходзілі ў Барселоне — 257, у Атланце — 271 нумар.

Рашэнне, прынятае ў верасні 1990 г. на сесіі МАК аб удзеле ў Алімпійскіх гульнях прафесіянальных спартсменаў, дало пэўныя перавагі развіццю капіталістычным краінам, тым, дзе прафесіянальны спорт культывуецца на працягу значнага перыяду часу.

Яшчэ адна істотная тэндэнцыя, якая моцна ўплывае на развіццё сучаснага сусветнага спартыўнага руху і яго вынікі. Міжнародныя спартыўныя арганізацыі, адначасова са спецыялізаванымі лабараторыямі, узмалілі допінгавы кантроль. Цяпер кожны атлет можа быць падвергнуты тэсціраванню на допінг у любы час.

Алімпійскія гульні, чэмпіянаты свету і іншыя буйнейшыя міжнародныя спаборніцтвы ў апошні час прыцягваюць усё больш увагі тэлевізійных кампаній, гандлёва-прамысловых фірмаў, якія маюць вялікі прыбытак ад спонсарскай дзейнасці і рэкламы, вяртаючы адначасова ёй значную частку на далейшае развіццё інфраструктуры сусветнага спорту, выплаты высокіх ганарараў спартсменам, трэнерам і арганізатарам.

Для росту спартыўных дасягненняў усё больш шырока выкарыстоўваюцца навіейшыя дасягненні навукі, тэхнікі, медыцыны. На спартыўных аб'ектах ЗША, Германіі, Італіі і іншых

краін створаны магутныя навуковыя цэнтры, аснашчаныя самай сучаснай дыягнастычнай і вымяральной апаратурай.

Асабліва ўвага пачала ўдзяляцца збалансаванаму харчаванню спартсменаў з шырокім выбарам натуральных прадуктаў, біялагічна актыўных прэпаратаў і штучных бялково-вітамінных дабавак.

Няспынна ўдасканальваюцца мадэлі спартыўнага інвентару, абсталявання, адзення, абутку, якія даюць прыметную перавагу пры роўным майстэрстве спартсменаў.

Пашырылася практыка сумеснай падрыхтоўкі спартсменаў розных краін, абмен вядучымі трэнерамі, вучонымі і медыкамі.

Хуткаму ўкараненню і распаўсюджванню новых сродкаў і метадаў падрыхтоўкі садзейнічаюць спецыяльныя інфармацыйныя цэнтры, сярод якіх найбольш вядомыя цэнтры ў ЗША, Канадзе, Іспаніі, Германіі і Бельгіі.

— **Ну, а цяпер самы час перайсці да нашых, скажам так, унутраных спраў. Як, якім чынам можна (і трэба!) ацаніць выступленні нашых прадстаўнікоў у асобных відрах спорту на Гульнях XXVI Алімпіяды?**

— Менавіта на фоне, намалёваным вышэй, можна і трэба надаць асаблівае значэнне пазіцыям выступленняў беларускіх каманд па грэка-рымскай барацьбе (гал. трэнер К. Маджыдаў, дзяржтрэнер А. Новік) і веславання акадэмічным (галоўны трэнер У. Сінельшыкаў, дзяржтрэнер Г. Гайдук), а таксама У. Дуброўчыка і Н. Сазановіч — лёгкай атлетыка, І. Басінскага — стральбе кулявой, А. Мядзведзева — барацьба вольная, заваяваўшы сярэбраны медаль; В. Капцоха і Э. Зверавай — лёгкай атлетыка, ўдстоеных бронзавых медалёў, і, вядома ж, В. Шчэрбы — уладальніка 4 бронзавых узнагарод Алімпіяды ў спартыўнай гімнастыцы.

Хачу адзначыць, што праграма падрыхтоўкі нашых спартсменаў не ўступала лепшым міжнародным узорам. Акрамя таго, ім, таксама як і ўсім іншым членам нацыянальнай каманды, былі створаны аптымальныя ўмовы для працы.

Стала відэавочным і вельмі важным значэннем Указа Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 12 красавіка «Аб некаторых мерах па падрыхтоўцы беларускіх спартсменаў да Алімпійскіх і Паралімпійскіх гульняў 1996 і 1998 гадоў».

У комплексе ўсё гэта дало магчымасць у цэлым рэалізаваць прыняты ў 1993 годзе Праграму развіцця спорту вышэйшых дасягненняў у Беларусі і падрыхтоўкі спартыўнага рэзерву ў 1993—1996 гг., план арганізацыйных мерапрыемстваў па забеспячэнню ўдзелу беларускіх спартсменаў у XXVI летніх Алімпійскіх гульнях.

— **Які ўклад у алімпійскую скарбонку абласцей і горада Мінска?**

Сярод тэрытарыяльных падраздзяленняў лепшыя паказчыкі маюць: г. Мінск (нач. упраўлення В. Турэйка), у актыве спартсменаў якога адзін залаты, 3 сярэбраныя, 5 асабістых і 3 камандныя бронзавыя медалі; Мінская вобласць (нач. упраўлення М. Шапалеў) — 2 сярэбраныя, 1 асабісты і 1 камандны бронзавыя медалі; Гродзенская вобласць (нач. упраўлення В. Шнікоў) — 2 сярэбраныя і 1 асабісты бронзавы медалі. Затым па медалях ідуць Гомельская, Брэсцкая, Магілёўская вобласці, спартсменам Віцебскай вобласці медалёў заваяваць не ўдалося.

Па-рознаму можна ацэньваць уклад тэрытарыяльных і ведамасных арганізацый у алімпійскую падрыхтоўку, паколькі і задачы перад імі сталі неадназначныя. Але галоўным застаецца тое, што ў цэлым нам, пры ўсёй складанасці палітычных і сацыяльна-эканамічных працэсаў, якія адбываюцца ў нашай краіне, удалося не толькі захаваць, але і ўдасканаліць сістэму кіравання спортам і той набыты спартыўны патэнцыял, які мы маем, на практыцы адначасова заклапочанасці і канкрэтную дапамогу кіраўнікоў на месцах, зацікаўленасці дзяржаўных органаў і грамадскіх арганізацый.

— **Якія фактары — аб'ектыўныя і суб'ектыўныя — уплывалі (як станоўча, так і адмоўна) на арганізацыю падрыхтоўкі і не паспелі на выступленне нашых алімпійцаў у Гульнях у Атланце?**

— Аналіз прыведзеных вынікаў сведчыць, што цяперашняя сістэма падрыхтоўкі спартыўнага рэзерву ў рэспубліцы дзейная і працаздольная. І тое, што ў свой час мы не пайшлі па моднаму «рэфарматарскаму» шляху, сёння наглядна пацвердзіла правільнасць прынятага рашэння.

Наглядзячы на складаныя эканамічныя ўмовы апошніх гадоў, у цэлым удалося захаваць патэнцыял для падрыхтоўкі спартыўнага рэзерву, а таксама структурна рэфарміраваць падрыхтоўку спартсменаў высокага класа праз штатныя нацыянальныя каманды.

Разам з тым, нельга не адзначыць шэраг аб'ектыўных фактараў, якія адмоўна ўплываюць на арганізацыю ўсёй работы.

Па-першае, гэта нестабільнае і няпоўнае бягучае фінансаванне як Міністэрства спорту і турызму і яго структурных падраздзяленняў, так і ведамасных арганізацый.

Сур'ёзнай перашкодай стала палітычная нестабільнасць у асобных былых саюзных рэспубліках, што парушала ўзаемавыяўныя спартыўныя сувязі і не дало магчымасці праводзіць цэнтралізаваную падрыхтоўку на алімпійскіх базіках, якія яны атрымалі ў спадчыну ад былога Саюза ССР.

Вельмі істотным адмоўным фактарам можна назваць адток вядучых спецыялістаў за мяжу (толькі з Беларусі за апошні алімпійскі цыкл паехаў 40 спецыялістаў у 7 відах спорту, прычым геаграфія попыту на іх самая разнастайная: ЗША, Іспанія, Францыя, Бразілія, Аўстралія, Англія, Аўстрыя, Расія)... І справа нават не ў тым, што яны не змаглі прыняць удзел у падрыхтоўцы нашых алімпійцаў, а ў тым, што рыхтавалі супраць нас моцных сапернікаў.

— **Вось і падыходзіць, Аляксандр Уладзіміравіч, да самага, скажам так, непрыемнага моманту ў нашай размове — няўдач на Алімпіядзе. Крыўдна, вельмі балюча было назіраць за яўнымі правамі на галоўным старце чатырохгоддзя, на самых адказных, ганаровых і пачэсных спаборніцтвах, якімі з'яўляюцца Алімпійскія гульні, такіх знакамітых у спартыўным свеце атлетаў, як Аляксандр Курловіч, Наталля Шыколенка, Ігар Астапковіч, Ірына Шылава, Аляксандр Масякоў, Дзмітрый Даўгалёнак, Сяргей Калеснік, Алена Рудкоўская, Канстанцін Лукашук, Алена Пісун...** Наўрад ці была яшчэ ў Атланце якая-небудзь зборная, у якой на рахунак «зорак» самай першай велічыні столькі прывалаў!

— Паспрабую раскрыць найбольш характэрныя прычыны шэрага нашых паражэнняў на Алімпіядзе. Падкрэслію толькі, што, нягледзячы ні на якія перашкоды, кіраўніцтва Міністэрства спорту і турызму і НАК удалося практычна поўнасцю забяспечыць спартсменаў і трэнераў неабходным календаром вучэбна-трэнераваных збораў і спаборніцтваў, а таксама формай, інвентарам, стварыць добразычлівую атмасферу ў нашым грамадстве ў адносінах да спартсменаў, вырашаючы часам неардынарныя праблемы.

Ніхэй за свае магчымасці выступілі нацыянальныя каманды па боксу, дзюдо, стральбе з лука, настольнаму тэнісу, стральбе кулявой, прыкры зрыў у групавых практыкаваннях і яўна неаб'ектыўнае судзейства не дало магчымасці заваяваць медалі ў мастацкай гімнастыцы. Усяго адным удзельнікам былі прадстаўлены на Алімпіядзе спартсмены ў веласпорце (трэк) і фехтаванні, для якіх дзякуючы арганізацыйным намаганням былі атрыманы дадатковыя квоты на ўдзел — так званыя «дзікія карты». Дарчы, гаворачы аб неабходнасці такіх крокаў, трэба заўважыць, што, маючы «дзікую карту», спартсмен з Польшчы заваяваў залаты медалёў... І калі Людміла Гаранская на трэку была шоста, то наш адзіны фехтавальшчык Віталій Захараў выбыў у другім баі, а запэўніванні былі дадзены на заваяванне аднаго з высіх месцаў.

Не выкачлі ўзятыя абавязальнасці спартсмены і трэнеры па веласпорту, бадмінтону, веславання на байдарках і каное, грабному слаламу, паруснаму спорту, плаванню, фехтаванню, тэнісу, цяжкай атлетыцы, скачках у ваду, мужчынскай каманды па акадэмічным веславання, жаночая зборная па спартыўнай гімнастыцы.

Асабліва нездаволенасць выклікае няўдалае выступленне шэрага вядучых спартсменаў у апорных відрах спорту, тых, прызвіччых якіх вы назвалі вышэй.

— **Ведаю: у Міністэрства спорту і турызму, федэрацый па некаторых відрах спорту ёсць праблемы ва ўзаемаадносінах з «зоркамі». Ці не так?**

— Адмоўна адб'юся на падрыхтоўцы да галоўных спаборніцтваў чатырохгоддзя ўдзел шэрага спартсменаў у вялікай колькасці камерцыйных спаборніцтваў.

Зразумелыя імкненні спартсмена, зацікаўленага трэнера, але гэты працэс павінен быць кіруемым, насіць свядомы характар, абавязкова падначаленым галоўнай мэце — падрыхтоўцы да Алімпіяды. А ў нас часам жаданне адыгрывае галоўную ролю, а ў дапаўненне да яго беспрынцыповасць прыносіць сумныя вынікі. Так здарылася з перспектывнымі легкаатлетаў Т. Шэўчыч, М. Бектагіравай, А. Атрошчанка і іншымі.

Шэраг спартсменаў (і сярод іх вядучыя, такія, як І. Іванкоў, А. Курловіч, С. Смоль), без ведама Федэрацый і Міністэрства спорту і турызму скрытна, напрамую заключаюць кантракты з замежнымі клубамі, губляючы на гэта час, энергію, выступаючы на другародных спаборніцтвах, якія не ўваходзяць у планы нацыянальнай зборнай. Практыка сусветнага спорту прадугледжвае і такую форму падрыхтоўкі, але толькі ў тым выпадку, калі гэты працэс кіруемы і не супярэчыць задачам нацыянальнай зборнай. Дзяржава, якая затрачвае вялікія сродкі на падрыхтоўку спартсмена, мае права строга спытаць з яго, а ж да дыскваліфікацыі і адхілення ад работы асабістага трэнера.

Дырэктарату нацыянальных каманд сумесна з федэрацыямі і кіраўнікамі па фізічнай культуры і спорту неадкладна трэба навесці парадак у гэтым напрамку.

Не ў поўнай меры ўдалося ажыццявіць навуковае абслугоўванне. Практычна пад нагляд знаходзіліся ўсяго 62 кандыдаты на Алімпіяду. Я вяду размову перш за ўсё аб біяхімічным кантролі, а псіхатэрапеўтычным абслугоўваннем былі ахоплены толькі 74 спартсмены.

У спалучэнні з метадычнымі пралікамі, траўмамі, якія таксама з'явіліся вынікам гэтых пралікаў, псіхалагічнай неўраўнаважанасцю, а то і

зусім бездаказнасцю асобных спартсменаў і трэнераў гэтыя фактары не далі магчымасці нацыянальнай камандзе дасягнуць больш высіх вынікаў.

— **Урокі Атланты. Сфармулюйце, калі ласка, іх: сіцсла, аб'ектыўна, у сувязі з нашымі агульнымі бядотамі жыцця...**

— XXVI летнія Алімпійскія гульні з'явіліся для Рэспублікі Беларусь той лакмусавай паперкай, на якой у поўнай меры праявіліся моцныя і слабыя бакі спартыўнай галіны нашай суверэннай еўрапейскай дзяржавы. А таму ўрокі гэтай нашай першай самастойнай Алімпіяды маюць асаблівую каштоўнасць.

У чым яны заключаюцца?

На думку Міністэрства спорту і турызму, кожны кіраўнік і спецыяліст, які працуе ў спартыўнай сферы, павінен значна ўзняць планку асабістай патрабавальнасці да сябе і сваіх падначаленых. Канчатковы вынік замыкаецца на кожным з нас. Аб гэтым трэба памятаць заўсёды.

Перавод эканомікі краіны ў новую сферу грамадскіх адносін патрабуе і іншага ўзроўню ўзаемаадносін паміж міністэрствам і трэнерам, трэнерам і спартсменам. Я маю на ўвазе выкананне індывідуальных планаў і кантрактных абавязальнасцяў. Пад кожны з іх закладваецца пэўная фінансавая аснова. Строгі кантроль за выкананнем дагаворных абавязальнасцяў павінен стаць законам для ўсіх, а вынікам незахавання кантрактных умоў павінны быць аргвывады.

Алімпіяда паказала, што залішняе паддобраванне трэнера да тых спартсменаў, якія ўжо прайшлі па «зорнаму» шляху славы, шкодзіць у першую чаргу атлетам. Ведаючы, што ў іх дысцыпліне лаўка запасных вельмі кароткая, яны пераключаюцца на так званую «індывідуальную» сістэму падрыхтоўкі і па сутнасці справы растрываюць свой патэнцыял. Як паказалі Гульні, не прыносіць жаданага выніку і «сямейны падрад»: я маю на ўвазе тое, калі спартсмена трэніруе муж, брат або сват...

Алімпіяда яшчэ раз прадеманстравала неабходнасць канцэнтрацыі матэрыяльных і арганізацыйных рэсурсаў на канкрэтных спартыўных дысцыплінах. Некаторыя краіны па сутнасці справы «выехалі» на Гульні на двух-трох відах.

Сёння мы культывуем у ДЮСШ 55 відаў, а на Алімпіядзе атрымалі ўзнагароды ў шасці і яшчэ ў пяці — заліковыя ачкі. Можна і нас неабходна пайсці па шляху шэрага еўрапейскіх краін, якія стварылі трывалы алімпійскі фундамент толькі ў паўтузіне традыцыйных для сябе дысцыплін?

Ужо зімовыя Гульні ў Лілехаме паказалі, што наша ахілесава пята — псіхалагічная падрыхтоўка. Пацвердзіла гэта і Атланта. Нам праранейшаму не хапае да больш высокага месца ўсяго кроху. І гэта «крох» схавана менавіта ў псіхалогіі і няўменні сабрацца ў экстрэмальнай абстаноўцы.

На жаль, ад гэтага цяжкіх і ў Атланце менавіта вопытных спартсменаў. А таму пытанне ўмацавання псіхалагічнай устойлівасці атлетаў патрабуе самага дэталёвага і глыбокага падыходу.

Гэта датычыцца і праблем медыцынскага і навуковага забеспячэння, аднаўлення спартсменаў. Яны цяпер у прафесіянальным спорце выйшлі на першы план. Уявіце сабе вочы нашых медыкаў, якія ўбачылі ў Атланце каманду сваіх калегаў з Германіі ў такім саставе, як амаль уся наша дэлегацыя, ды пры гэтым аснашчаную самай сучаснай апаратурай. Вядома, параўнацца з немцамі ў колькасці адносін мы не можам, але зрабіць даступнае — абавязаны. Трэба рэзка ўзняць ролю акадэміі і створанага нядаўна НДІ.

Што датычыцца вучэбна-трэнераваных збораў, то яны павінны стаць этапамі падрыхтоўкі спартсменаў, а не аднаўлення іх пасля знаходжання ў месцах пражывання і трэнеровак. Трэба паглядзець: ці варта калісьці па Еўропах, калі дома, пад бокам, можна пры жаданні падрыхтавацца лепш і больш прадуктыўна... Шэраг спартсменаў ужо пераканаліся, што нават у Атланце, пры ўсёй грандыёзнасці Гульняў, часам паесці нельга было лепш, чым у тых жа лаяных-пералаяных «Стайках». Прынамсі, у іх хоць пах натуральнага мяса прысутнічае...

Любая сістэма дзейнічае зладжана і без збояў, калі ў ёй цесна задуманы ўсе звёны. У нас гэтыя звёны — навучальныя ўстановы: ДЮСШ, вучылішчы алімпійскага рэзерву, ШВСМ. Кожнае з іх у гэтай схеме павінна займаць сваё месца: ДЮСШ — шукаць таленавітых дзяцей, вучылішча — дастойна прадстаўляць краіну на юнацкіх спаборніцтвах, ШВСМ — на юніёрскіх. Вярышына гэтай піраміды — нацыянальная каманда; сапраўдныя прафесіяналы, якіх не трэба ні падганяць, ні накіроўваць, але кіраваць і дапамагаць ім трэба. Гэта функцыя дырэктарата нацыянальных каманд. Нам трэба старанна публікаваць перадавыя механізмы, пры якіх бы не губляўся ні адзін больш-менш таленавіты ў спартыўных адносінах чалавек. Мы не можам параўнаць сябе ні з Расіяй, ні з Украінай, дзе магчымасць выбару пераважвае нашу адпаведна ў 15 і 5 разоў.

Усе названыя аспекты, якія вынікаюць з Алімпіяды, павінны быць сканцэнтраваны ў Дзяржаўнай праграме развіцця спорту ў краіне. Гэты дакумент, пабудаваны на канкрэтных пралічанай фінансавай аснове, зацверджаны ва ўрадзе або Прэзідэнтам краіны, абавязаны быць базавым на бліжэйшае чатырохгоддзе. Менавіта ў рамках гэтай праграмы мы зможам убачыць сябе ў вынікавай табліцы Алімпіяды 2000 года ў Сіднеі.

Ад РЭДАКЦЫІ. Праблем і пытанняў, закранутых у дыялогу «Урокі Атланты», як бачым, шмат.

«Звязда» мае намер павесці пад гэтай рубрыкай грунтоўную размову аб становішчы ў базавых відрах спорту рэспублікі.

«Наша слова» павінна жыць!

Адкрыты ліст Кабінету Міністраў Рэспублікі Беларусь

Шаноўныя таварышы!

Пасля прыняцця 26.1.1990 г. Закона аб мовах у БССР урад рэспублікі, пры падтрымцы з боку ЦК КПБ, распрацаваў Дзяржаўную праграму ажыццяўлення вышэйназванага закона, паводле якой кожны год выдаваліся дадатковыя сродкі на выданне навуковай і мастацкай літаратуры, падручнікаў, часопісаў і газет на беларускай мове. Тады ж, кіруючыся законам і мудрасцю, у лік перыядычных выданняў, якія карыстаюцца дзяржаўнай датацыяй, урад уключыў і тыднёвік «Наша слова» — орган Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны. Гэта было вельмі справядлівае рашэнне, бо «Наша слова», пры належнай да яго ўвазе, можа істотна садзейнічаць прапагандзе беларускай мовы, пашырэнню яе ў грамадскім ужытку, выхаванню культуры мовы, засваенню асаблівасцей граматыкі і правапісу, агулам кажучы — захаванню і ўзбагачэнню мовы як найвялікшага і найкаштоўнейшага скарба нацыі.

ТБМ было ўдзячнае ўраду, які лічыў сваім абавязкам клапаціцца не толькі пра эканоміку і сацыяльную сферу, але і пра духоўны пажытак для народа, пра нацыянальную культуру (мова — першаэлемент культуры!). Праўда, дзяржаўная падтрымка «Нашага слова» была досыць мізэрнай — таму: мінімальны штат супрацоўнікаў, бязбожна нізкая зарплата, сімвалічны ганарар, адсутнасць памашкання, рэдакцыйна-выдавецкага абсталявання і г. д. Кіраўніцтва ТБМ звярталася да ўрада рэспублікі з просьбай паставіць больш зычліва і да «Нашага слова», і да самога Таварыства, — у прыватнасці, узяць апошняе пад дзяржаўную апеку, паколькі яно створана дзеля мовы, клопіцца аб зберажэнні і развіцці мовы. На жаль, нам далі разумець, што гэтай самай большай зычлівасці з боку ўрада не будзе.

Цяпер Дзяржаўны камітэт па друку намеруе «Наша слова» наогул з дацый зняць, што азначае толькі адно: асуджэнне тыднёвіка на смерць. Выданне яго тут жа спыніцца. Гэта адназначна.

на. Само ТБМ грошай не мае і не можа мець, бо на прапагандзе беларускай мовы, як вядома, яшчэ ніхто не разжыўся; на любові да беларушчыны зараблялі Салаўкі, Калыму, Курапаты, зараблялі выганне з працы, знявагу і абразу, інфаркт, але грошы — ніколі... Каб ліквідацыя «Нашага слова» выглядала яшчэ і прыгожа — прыдумалі банальна няхітры ход: давайце, маўляў, некалькі беларускіх выданняў аб'яднаем у адно. Зробім адно, але большае па аб'ёму, з большым штатам, з большым ганарарам і г. д. Дзеля чаго трэба ліквідоўваць «Наша слова» — тлумачэнне даецца простае: няма сродкаў; каб эканоміць фінансы, даводзіцца нейкія выданні скарачаць...

Шаноўныя кіраўнікі дзяржавы! Вы ведаеце, колькі вы эканоміце на ліквідацыі «Нашага слова»? Ведаеце. Вядома ж, гэта істотна паправіць цяжкае фінансавое становішча краіны. І што ж гэта за практыка такое над Беларуссю: як толькі трэба шукаць, на чым эканоміць, — абавязкова вочы ўпіраюцца ў беларушчыну: ці ў беларускую школу (клас), ці ў беларускую кнігу, ці ў беларускую газету... А чаму б не эканоміць на выданні рускамоўных газет у Беларусі, якіх непараўнальна больш і якіх садзейнічаюць русіфікацыі і асіміляцыі карэннага насельніцтва рэспублікі? Можа, іх не трэба ажно столькі — гэтых антыбеларускіх газет? Можа, яны, пры такіх вялікіх тыражах, справяцца з «высакароднай місіяй» і будучы ў трохі меншай колькасці? І чаму ім створаны такія ўмовы працы, чаму ў іх такія штаты, такія зарплаты, такія ганарары, якія «Нашаму слову» і не сніліся?

Думаю, няма патрэбы тут даказваць фактамі і лічбамі, як змяніліся адносіны да беларускай мовы ў Беларусі пасля рэферэндуму 1995 г. Жахліва змяніліся! Пайшоў не проста адкат назад — пачалося фронтальнае выганне і выкарыстанне беларускай мовы з грамадскага ўжытку. Пачалося масавае адраканне жыхароў краіны ад сваёй дзяржаўнай мовы. Усё, што было дасягнута за чатыры гады ў справе адраджэння

мовы народа — бялітасна скасоўваецца, руйнуецца, вынішчаецца. Ніякага раўнапраўнага становішча дзюмоў — беларускай і рускай — няма. Што яго і не будзе — ініцыятары рэферэндуму выдатна ведалі гэта наперад. Ведалі, што робяць, на што і ў імя чаго ідуць. Загляньце ў дзяржаўны і недзяржаўны ўстановы — нідзе не пачуецца ніводнага беларускага слова! Прайдзіце па школах, тэхнікумах і ВНУ — зноў тая ж самая сучасная русіфікацыя беларускай моладзі, як і дваццаць ці трыццаць гадоў назад. Паглядзіце на прылаўкі кнігарань і газетных кіёскаў: адна беларуская кніга на тысячу рускіх, адна беларуская газета і адзін беларускі часопіс на сотню рускіх! Паслухайце гэтае званне нацыянальнае радыё і тэлебачанне — на дзёсяць-пятнаццаць рускіх перадач адна беларуская, ды і тая з такой траянкай у вуснах дыктараў, якая не гучала там нават у самыя горшыя для Беларусі часы. І ў такіх умовах урад ліквідуе адзіную ў дзяржаве газету, спецыяльна адрасаваную тым, хто любіць, шануе і хоча лепш ведаць беларускую мову.

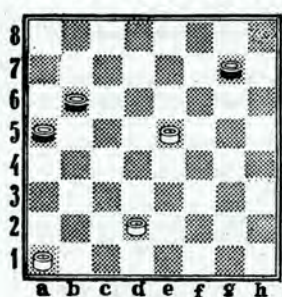
Шаноўныя ўрадоўцы! Калі вы любіце сваю Маці-Беларусь (а я не сумняваюся ў гэтым), калі ў вас ёсць пачуццё абавязку перад Бацькаўшчынай (а яно павінна быць), — зрабіце ўсё, што ад вас залежыць, каб не гінула і не вынішчалася ў Беларусі беларуская мова. Не дайце заняпадзі беларускай школе, беларускаму кнігадрукаванню, беларускім газетам і часопісам, без якіх спыніцца развіццё нацыянальнай культуры і духоўнасці. І ў прыватнасці, акажыце тыднёвіку «Наша слова» такую матэрыяльна-фінансавую падтрымку, якую вы аказваеце афіцыйным дзяржаўным газетам, — памяншы, што ва ўсіх краінах свету, дзе людзі паважаюць саміх сябе, клопат пра мову ёсць у найвышэйшай ступені клопат дзяржаўны.

З павагай

Ніл ГІЛЕВІЧ,
старшыня Таварыства
беларускай мовы
імя Ф. Скарыны.

ШАШКІ

Эцюд Якава ГОРДЗІНА

Белыя: а1, d2, e5 (3). Чорныя: а5, b6, g7 (3). Белыя пачынаюць і выйграюць.

Па традыцыі назавём у наступных шашачных выпусках прозвішчы аматараў шашак, якія раней за іншых дашлюць свае рашэнні.

Праверце рашэнні!

Згуляйце за белых. У эцюда Д. Калінскага з мінулага шашачнага выпуску такое рашэнне: 1. e6f6 2. fg7 bc5 3. gh 8 cb4 4. hg5 bc7 5. ha1 i (у белых выбар з дзевяці хадоў, але гэты — адзіны, які вядзе да поспеху) 5. ... ba3 6. gf6! cd6 7. ac3! Далей ужо ўсё проста.

СОНЦА СЁННЯ

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск	6.33	19.40	13.07
Віцебск	6.21	19.32	13.11
Магілёў	6.22	19.29	13.07
Гомель	6.22	19.23	13.01
Гродна	6.50	19.53	13.03
Брэст	6.50	19.54	13.04

ІМЯНЫНЫ

Пр. Іава, Феадосія, Лаўрэнція, Фёдора, Афанасія, Паўла, Грыгорыя, Анатолія, Ганны. К. Бульгеры, Мсціславы.

НАДВОР'Е

Сёння ўдзень па рэспубліцы будзе воблачна з праясненнямі, кароткачасовыя дажджы. Тэмпература паветра ў Мінску, Віцебску, Магілёве і Гомелі — 13—15, Гродне і Брэсце — 15—17 градусаў.

У наступныя дзве сутак: 11-га — па заходняй палавіне, 12-га — па большай частцы тэрыторыі дажджы. Тэмпература паветра ўначы — 6—11, удзень — 10—15; 11-га па ўсходу — да 17 градусаў цяпла.

Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь ЛУКАШЭНКУ А. Р.

Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ШАРЭЦКАМУ С. Г.

Паважаныя Аляксандр Рыгоравіч, Сямён Георгіевіч! Федэрацыя прафсаюзаў выказвае заклапочанасць у сувязі з узмацненнем процістаяння ў грамадстве, выкліканага ўнясеннем змяненняў і дапаўненняў у Асноўны закон Рэспублікі Беларусь і правядзеннем рэспубліканскага рэферэндуму.

Перакананы, што пры ўсёй складанасці і вастрыні ўзніклых праблем, іх неабходна вырашаць на кампраміснай аснове. У інтарэсах захавання грамадзянскага міру і стабільнасці ў грамадстве Прэзідэнт Савета ФПБ звяртаецца да Вас з прапановай стварыць пагадзальную камісію з удзелам прадстаўнікоў Адміністрацыі Прэзідэнта, Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, асноўных палітычных партый, уключаючы Федэрацыю прафсаюзаў. Асноўная мэта: узгадніць інтарэсы і пазіцыі бакоў, прапрацаваць узаемапрыемны варыянт змяненняў і дапаўненняў, унесімых у Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь.

Вельмі важна пры гэтым як мага

больш поўна ўлічыць думкі і прапановы працоўных калектываў, насельніцтва. Прадугледзець і ўзмацненне сацыяльных гарантый і праваў грамадзян, канстытуцыйна-прававое забеспячэнне адносінаў сацыяльнага партнёрства дзяржаўных органаў, аб'яднанняў наймальнікаў і прафсаюзаў, захаванне інстытута прэзідэнцтва і надзяленне Прэзідэнта як кіраўніка дзяржавы неабходнымі паўнамоцтвамі, пры адначасовым павышэнні ролі Кабінета Міністраў, а таксама забеспячэнне належнага статусу Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь і іншых канстытуцыйных органаў.

Такі падыход садзейнічаў бы стабілізацыі становішча ў грамадстве, стварыў бы аснову для ўзаемадзеяння ўсіх галін улады ў пошуку шляхоў выхаду з сацыяльна-эканамічнага крызісу.

Па даручэнню Прэзідэнта Савета ФПБ
старшыня Федэрацыі
прафсаюзаў,
дэпутат У. І. ГАНЧАРЫК.

ПАСТАНОВА

Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь

Аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму

ў Рэспубліцы Беларусь і мерах па яго забеспячэнню

У адпаведнасці з артыкуламі 74 і 83 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь **пастаўляе:**

1. Правесці ў Рэспубліцы Беларусь 24 лістапада 1996 года рэспубліканскі рэферэндум.

2. Уключыць у бюлетэнь для тайнага галасавання на рэспубліканскім рэферэндуме наступныя пытанні:

а) якія ініцыруюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь:

2.1. Перанесці Дзень незалежнасці Рэспублікі Беларусь (Дзень рэспублікі) на 3 ліпеня — дзень вызвалення Беларусі ад гітлераўскіх захопнікаў у Вялікай Айчыннай вайне.

«За» або «супраць»?

2.2. Прыняць Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь 1994 года з змяненнямі і дапаўненнямі (новая рэдакцыя Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь), прапанаванымі Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь А.Р. Лукашэнкам.

«За» або «супраць»?

2.3. Ці выступаеце Вы за свабодную, без абмежаванняў, куплю і продаж зямлі?

«За» або «супраць»?

2.4. Ці падтрымліваеце Вы адмену смертнага пакарання ў Рэспубліцы Беларусь?

«За» або «супраць»?

б) якія ініцыруюцца дэпутатамі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь:

2.5. Прыняць Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь 1994 года з змяненнямі і дапаўненнямі, прапанаванымі дэпутатамі фракцый камуністаў і аграрыяў.

«За» або «супраць»?

2.6. Ці выступаеце Вы за тое, каб кіраўнікі мясцовых органаў выканаўчай улады выбіраліся непасрэдна жыхарамі адпаведнай адміністрацыйна-тэрытарыяльнай адзінкі?

«За» або «супраць»?

2.7. Ці згодны Вы, што фінансаванне ўсіх галін улады павінна ажыццяўляцца публічна і толькі з дзяржаўнага бюджэту?

«За» або «супраць»?

3. У адпаведнасці з артыкуламі 1, 14, 39 Закона Рэспублікі Беларусь «Аб народным галасаванні (рэферэндуме)» у Рэспубліцы Беларусь» пытанні, прадугледжаныя пунктамі 2.1, 2.2, 2.5, 2.6 гэтай Пастановы, выносяцца на абавязковы рэферэндум, рашэнні якога з'яўляюцца канчатковымі і маюць абавязковую сілу на ўсёй тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, а пытанні, прадугледжаныя пунктамі 2.3, 2.4 і 2.7, — на кансультацыйны рэферэндум.

ВІЦЭ-СПІКЕР ЛІЧЫЦЬ, ШТО РАШЭННЕ ПАРЛАМЕНТА СУПЯРЭЧЫЦЬ КАНСТЫТУЦЫІ

Каменціруючы журналістам рашэнне парламентарыяў аб правядзенні рэспубліканскага рэферэндуму 24 лістапада з уключэннем у бюлетэнь для тайнага галасавання не толькі чатырох пытанняў, якія ініцыяваў Прэзідэнт Беларусі, а таксама яшчэ трох, прапанаваных дэпутатамі Вярхоўнага Савета, віцэ-спікер парламента Юрый Малумаў адзначыў, што яно супярэчыць Канстытуцыі.

«Згодна з дзеючым заканадаўствам, дэпутаты не мелі права дапаўняць прапановы Прэзідэнта. Семдзясят народных выбранных маглі толькі ініцыяваць альтэрнатыўны рэферэндум з вынісеннем на яго сваіх пытанняў», — лічыць Юрый Малумаў. З яго пункту гледжання, у вырашэнні Вярхоўным Саветам пытання, звязанага з правядзеннем рэферэндуму, у тым ліку і ў тэрміновай карэкціроўцы парламентарыямі Закона «Аб народным галасаванні (рэферэндуме)» у Рэспубліцы Беларусь, больш палітыкі, прадыхаваныя процістаяннем кіраўніка дзяржавы і парламента, чым юрыспрудэнцыі. Юрый Малумаў не вы-

ключае магчымасці вырашэння ўзніклых праблем з рэферэндумам без звяроту ў Канстытуцыйны суд.

Што датычыць назначанай Вярхоўным Саветам даты правядзення рэферэндуму — 24 лістапада, сумешчанай з давыбарамі дэпутатаў, то віцэ-спікер лічыць больш мэтазгодным назначыць плебісцыт на 7 лістапада. Ён адзначаў, што, у залежнасці ад вынікаў народнага галасавання, лагічна вярнуцца да разгляду пытання аб правядзенні дадатковых паўторных выбараў. Так, у выпадку падтрымкі прэзідэнцкай Канстытуцыі, заўважыў Юрый Малумаў, аўтаматычна адпала б пытанне аб давыбарах. На думку віцэ-спікера, палітычныя апаненты Прэзідэнта, «левыя» і «правыя», аб'яднаўшыся па чыста кан'юнктурных меркаваннях, практыкуюць паўтарэнне «хадоў» кіраўніка дзяржавы, што, з яго пункту гледжання, не зусім этычна. Паўтарэннем «хадоў» таксама назваў Юрый Малумаў ініцыятыву сацыял-дэмакратаў правесці з'езд дэпутатаў мясцовых Саветаў усіх узроўняў паралельна з усебеларускім народным сходам.

БЕЛТА.

НАРОДНЫ КАЛЯНДАР

Калінавік пачынае бабіна лета

11 (29-га па старому стылю) верасня у народзе святкавалі Калінавік (Іван Калінавік, Ян Галавасек, Іван Крываўнік, Іван Посны, Галаварэз, Суянцель). Назва гэтага свята замацавалася ад царкоўнага наймення дня адсячэння галавы Івана Праддзечы, Івана Хрысціцеля.

У народзе за ім усталяваліся бытавыя прыметы і павер'і. Лічылася, што ў гэты дзень нельга рэзаць, сячы і нават есці круглае. Таму, напрыклад, хлеб ламалі рукамі. На Тураўшчыне, закончыўшы некаторыя палывыя работы, адсякалі старому пеўню галаву і гатавалі вячэру. Певень лічыўся старажытным ахвяраваннем у розных кultaў. А ў Рэчыцкім павеце не мылі галаву, каб не захварэць на каўтун.

На Магілёўшчыне лічылі, што калі пасеяць у гэты дзень жыта, будзе

ўмалотны ўраджай. На Усходнім Палессі стараліся пасеяць жыта ў адзін дзень, а вечарам выходзілі дзяўчаты спяваць песні і плесці вянкi. На Калінавіка збіралі ягады каліны і журавіны; якія выкарыстоўвалі потым ад галаўнога болю.

Наставала пара сельскагаспадарчых работ, і дождж быў ужо не патрэбен. У народзе гаварылі: «Да Яна прасіце, дзеткі, дажджу, а па Яне я й сам упрушу».

З Калінавіка да Цудая, Багача ці Пакроваў (у розных рэгіёнах па-рознаму) гэтая пара называлася бабіным летам — пачатак жаночых сельскагаспадарчых работ. У гэты час спяваліся песні, галоўнай тэмай якіх было замужжа. Выклікана гэта было тым, што пасля Пакроваў пачыналіся сялянскія вяселі.

Надзея НІКАЛАЕВА.

ВЫШУК

АКВ УУС на транспарце МУС РБ адшукваюцца Азарын Алег Яўгенавіч, 1976 года нараджэння, ураджэнец г. Віцебска, і Горбат Міхаіл Уладзіміравіч, 1977 года нараджэння, ураджэнец Гомельскай вобласці Жыткавіцкага раёна, в. Паласцэвічы.

Прыметы Азарына А. Я. — на выгляд 20 гадоў, рост 170—173 см, каржакаваты, валасы русыя, кароткія.

Прыметы Горбата М. У. — на выгляд 20 гадоў, рост 170 см, каржакаваты, валасы русыя, кароткія, на носе ёсць шрам.

Грамадзян, якія ведаюць месцазнаходжанне адшукваемых, просім паведаміць па тэлефонах у г. Мінску: 296-36-37, 296-46-41, 222-96-20 ці па 02 у бліжэйшы аддзел міліцыі.

ВУЛКАНЫ НА БЕЛАРУСІ?

Якім бы дзіўным гэта ні здавалася, але пытанне, вынесенае ў заглавак, — гэта не жарт і нават не алегорыя. За некалькі апошніх тысяч гадоў у нас усталявалася ўяўленне аб Беларусі, як аб зямлі спакойнай, без усякіх узрушэнняў, якая не ведае колькі-небудзь сур'ёзных прыродных катаклізмаў, калі не лічыць вельмі рэдкіх і слабых падземных штуршкоў, — сейсмічнага рэха маладых і рухомах Карпат. Мала хто ведае, што адносна нямнога, па геалагічных, канешне ж, мерках, сплыло вады з тых часоў, як хмары вулканічнага поветру ўдзімаліся над вогненнымі лававымі патокамі і на зямлі Беларусі.

Безумоўна, гаворка перш за ўсё ідзе аб тэктанічнай структуры, як Прыпяцкі прагіб. Што гэта? Чым цікавая гісторыя яго ўзнікнення? Што ён можа даць нам сёння?

Прыпяцкі прагіб — старадаўняя геалагічная структура на паўднёвым усходзе Беларусі. Яго паўднёвая мяжа практычна супадае з паўднёвай мяжой рэспублікі, а паўночная праходзіць па лініі Клецк—Слуцк—Глуск—Парычы—Стрэшын, на тэрыторыі прагіба знаходзяцца Рэчыца і Светлагорск, Салігорск і Тураў, Васілевічы і Мазыр, Калінкавічы і Петрыкаў. Прагіб, які амаль ніяк не выяўляецца на паверхні, быў адкрыты толькі ў 30-х гадах нашага стагоддзя. Увагу даследчыкаў спярша прыцягнуў той факт, што магнутнасць асадкавага чахла, а значыць — і глыбіня залягання крысталічнага грунту на паўднёвым усходзе Беларусі дасягае 5-6 кіламетраў (супраць 100—200 м у сярэднім па рэспубліцы). У сярэдзіне дэвонскага перыяду, які пачаўся каля 310 млн. гадоў таму і працягваўся каля 35 млн. гадоў, магутныя глыбінныя разломы раскалолі тоўшчу зямной кары на некалькі гіганцкіх глыб, і яны пад уласным цяжарам пачалі як бы «правальвацца» ў пластычную мантыю Зямлі і да канца дэвона апусціліся да 4-5, а месцамі нават 6 кіламетраў. Як вядома, прырода не перці пустаты. У паніжэнні, якія ўтварыліся, хлынулі салёныя воды старадаўніх паўночных мораў, — утварылася дэвонскае Палескае мора на Беларусі. Аднак, як кажуць, мора морам, а пры чым жа тут вулканы?

Значэнне апошніх для Беларусі вельмі вялікае, мы адчуваем яго да гэтага дня і прычым... на смак. Калі б не прарвалася гарачая магма на паверхню ў далёкім палеазой, пакінула б дагістарычнае Беларускае мора пасля сябе хутэй за ўсё толькі тоўшчы шэрых даламітаў уперамешку з бурымі акамянелымі глінамі. У сярэдзіне позняга дэвону, г. зн. каля 270 млн. гадоў таму, адносна мірнае працяканне геалагічных працэсаў было парушана аглушальным рыванам вывергнутага падземнага агню. Многія тысячы тон гарачай лавы выліліся з неспакойных палескіх нетраў. Пад воднай панай узніклі ланцужкі астравоў — вяршынь падводных вулканічных конусаў. Вядомы і дакладны адрас «беларускай Камчаткі»: яна размяшчалася на тэрыторыі сучасных Брагінскага і Лоеўскага раёнаў.

Усё апісанае адбывалася на фоне сухага і гарачага клімату, аналагічнага сучаснаму трапічнаму (характэрнаму, напрыклад, для раёна Чырвонага мора). У водах старадаўняга дэвонскага мора было мноства розных малюскаў, першых паўзучоў, па мелкаводдзю на паўначы і захадзе яно было акружана ланцугом каралавых рыфаў. Магутныя праявы вулканізму на паўночным усходзе прывялі да ўзнікнення своеасаблівай прыроднай плаціны, якая перакрывала доступ вады з поўначы. Сухі гарачы клімат садзейнічаў актыўнаму выпарэнню з паверхні мора, і гэта прывяло да вялікай канцэнтрацыі солі. Соль стала крышталізавацца і асядаць на дно. У найбольш глыбокіх месцах у асадак выпадала кухонная соль (мінерал галіт), а па мелкаводдзю — калійная (сільвін). Такі ж працэс адбываўся на працягу многіх тысячгадоў і прывёў у выніку да назапашвання ў Прыпяцкім прагібе тоўшчы солі магнутнасцю да 4000 метраў! Такім чынам, менавіта вулканам, якія перагаралі шлях у Палескае мора больш прэснай вадзе з поўначы ў канцы дэвонскага перыяду, і абавязаны мы багатымі запасамі калійнай і кухоннай солі на Беларусі. Аднак не толькі залежыць соль пакінула нам у спадчыну старадаўняе палеазойскае мора. У тоўшчах яго адкладанняў схавана і беларуская нафта, і гаручыя сланцы, і гіпс, і гаручыя расолы...

Андрэй ЗАХАРЭНКА.

Вядучы старонкі — Васіль АРОН.

І ПАДОРАЦЬ ГЕНЫ ЧАЛАВЕКУ КРЫЛЫ?

Да гэтага часу вучоным не ўдалося знайсці адказ, піша часопіс «ЮС н'юс энд уорлд рэпорт» (ЗША), якім чынам з бяспарнага каміяха праз дзевяць месяцаў нараджаецца жыццё, але яны ўсё бліжэй да разгадкі. Закладзеная ўнутр праграма дакладна вызначае этапы станаўлення будучага чалавека, дае ўказанне, калі павінны аформіцца і якімі павінны быць рысы твару, колер вачэй, колькасць радзімых плям і склад цела.

Толькі за апошнія паўгода даследчыкам з Гарвардскага ўніверсітэта ўдалося разабрацца з генамі, якія адказваюць за развіццё галавы і вачэй, задаюць размеркаванне органаў у правай і левай палове нашага цела. Ідзе сапраўднае паляванне за «генеральнымі кіруючымі» генамі, якія ўтрымліваюць у сабе поўны камп'ютэрны праект будучага «хома сапіенс».

У сакавіку мінулага года швейцарскія вучоныя абатацілі звычайную муху генам, які заганяе вачы (існуе верагоднасць, што ён і адносіцца да ключавой групы генаў — «галоўных архітэктараў»), пасля чаго ў яе выявіліся своеасаблівыя адхіленні ад устаноўленага ўзору. А менавіта: у мужы выраслі вочы ў самых нечаканых месцах, як, напрыклад, на нагах, на крылах і нават на вусіках-антэнах.

Гэты ген, які сам па сабе дае простую ка-

манду эмбрыёну абзавесціся вачымі, сустракаецца таксама ў мышэй і людзей.

Гэтай жа вясной сталі вядомыя вынікі эксперыментаў амерыканскіх спецыялістаў з Тэхаса, якія выдзелілі ген, названы ім «Лім-1». Яны ўзялі эмбрыён мышы і пазбавілі яго гэтага гена, а ў выніку з'явілася на свет нешта не зусім зразумелае — з целым, ножкамі, хвосцікам, але без галавы. З чаго амерыканцы зрабілі выснову: «Лім-1» адказвае за гэтую частку арганізма.

Вучоныя ўпэўнены, што іх знаходкі дазваляць многасе зразумець у механізме сталення чалавечага эмбрыёна. Адначасова яны аднаўляюць у рэспектыве шлях, які прайшла жывая прырода праз цёрні эвалюцыі. Скажам, выявілася, што ў матылка і мужы крылы маюць у аснове адзін і той жа састаў генаў, ды толькі размешчаны яны ў розных кампартыментах. Падобна, стварэнне новых відаў і падвідаў на працягу стагоддзяў залежала ад таго, у якой «мізансцэне» размесціцца «генеральныя кіруючыя» гены.

Зараджэнне жыцця, нягледзячы на інтэнсіўныя пошукі і эксперыменты, застаецца такім жа чудаўтворствам, як і раней, але вучоныя ўпэўнены, што яны побач з адгадай, ад якой, хочацца спадзявацца, выйграюць усе і ніхто не прайграе.

КОЛЬКІ ГАДОЎ ВЫ ПРАЖЫВЯЦЕ?

Адказ на гэта пытанне, як мяркуюць некаторыя амерыканскія медыкі і кампаніі па страхаванні жыцця, павінен даць тэст, ці своеасаблівае віктарына, прыведзеная ніжэй. У ёй ступень рызыкі, якая ставіць жыццё і здароўе чалавека пад уздзеянне сучаснага навакольнага асяроддзя, стрэсаў, паводзінаў і спадчынных фактараў, вымяраецца прасцейшымі арыфметычнымі вылічэннямі. Як бачна з пытанняў віктарыны (ды гэта ўжо агульнавядома), наша жыццё скарачаюць такія шкодныя звычкі, як алкаголь, курэнне, а прадаўжаюць — рэгулярныя заняткі спортам.

Такім чынам, колькі гадоў вы пражывяце?

Пачніце з лічбы 72.

Калі вы мужчына, адыміце ад яе 3.

Калі жанчына, прыбаўце 4.

Калі вы жывяце ў горадзе з насельніцтвам больш за 2 мільёны, адыміце 2.

Калі ў сельскай мясцовасці ці невялікім гарадку — прыбаўце 2.

Калі хто-небудзь з вашых дзядуляў і бабуль пражыў да 85 гадоў, прыбаўце 2.

Калі ўсе чацвёрта дзядуляў і бабуль пражылі да 80, прыбаўце 6.

Калі хто-небудзь з вашых бацькоў памёр ад інсульту ці сардэчнага прыступу ва ўзросце да 50 гадоў, адыміце 4.

Калі хто-небудзь з вашых бацькоў, брат ці сястра ва ўзросце да 50 гадоў ужо мелі захворванні на рак, дыябет ці парок сэрца, адыміце 3.

Калі вы маеце вышэйшую адукацыю, прыбаўце 3.

Калі вам 65 ці больш і вы яшчэ працуеце, прыбаўце 3.

Калі вы жывяце з мужам ці жонкай, прыбаўце 5.

Калі не, адыміце 1 за кожны дзесяць гадоў халасцкага жыцця з 25-гадовага ўзросту.

Калі ў вас сядзячая праца, адыміце 3.

Калі цяжкая фізічная — прыбаўце 3.

Калі вы займаецеся спортам пяць разоў на тыдзень прынамсі па паўгадзіны, прыбаўце 4. Два ці тры разы на тыдзень — прыбаўце 2.

Вы спіце больш як дзесяць гадзін кожныя суткі? Адыміце 4.

Вы агрэсіўны, засяроджаны, лёгка выходзіце з сябе? Адыміце 3.

Вы спакойны, лагодны чалавек. Прыбаўце 3.

Калі вы водзіце аўтамабіль, ці былі ў вас пакаранні за перавышэнне скорасці ў бягучым годзе? Адыміце 1.

Вы шчаслівы? Прыбаўце 1. Нешчаслівы? Адыміце 2.

Выкурваеце больш за два пачкі ў дзень? Адыміце 8. Ад аднаго да двух пачкаў? Адыміце 6. Паўпачка — адзін пачка? Адыміце 3.

Калі вы ўжываеце 300 грамаў спіртнога за тыдзень, адыміце 1.

Ваша залішняя вага складае 20 кг ці больш? Адыміце 8. Ад 13 да 20 кг? Адыміце 4. Ад 4 да 13 кг? Адыміце 2.

Калі вы мужчына ва ўзросце старэй за 40 гадоў і праходзіце штогод медыцынны агляд, прыбаўце 2.

Калі вы жанчына і раз у год бываеце ў гінеколага, прыбаўце 2.

Калі вам ад 30 да 40 гадоў, прыбаўце 2. Ад 40 да 50 — прыбаўце 3. Ад 50 да 70 — прыбаўце 4. Больш за 70 — прыбаўце 5.

Паслядоўна праведзены арыфметычны дзеянні дадуць у выніку мяркуючую працягласць вашага жыцця.

МОЖА Ў ПАНЯДЗЕЛАК ВАС МАТУЛЯ НАРАДЗІЛА?

Паводле народнага павер'я, панядзелак — дзень цяжкі. Важных спраў у гэты дзень не пачынаюць. І нават нарадзіцца — не пажадана. А ці ведаеце вы, у які дзень тыдня самі з'явіліся на свет Божы? У які дзень тыдня адбылася тая ці іншая падзея?

Аказваецца, даведацца аб гэтым няцяжка, калі выкарыстаць прыведзеную ніжэй метадку вылічэння.

Парадкавы нумар дня тыдня любой календарнай даты старога ці новага стылю роўны астатку ад дзялення на 7 сумы чатырох лічбаў: $K + M + G + B$, дзе K — календарнае чысло месяца, M — каэфіцыент месяца, G — каэфіцыент года і B — каэфіцыент стагоддзя.

Парадкавы нумар дзён тыдня: панядзелак — 1, аўторак — 2, серада — 3, чацвер — 4, пятніца — 5, субота — 6, нядзеля — 0.

Каэфіцыент месяца M : студзень звычайнага года — 4, высакоснага — 3; люты звычайнага года — 0, высакоснага — 6; сакавік — 0, красавік — 3, май — 5, чэрвень — 1, ліпень — 3, жнівень — 6, верасень — 2, кастрычнік — 4, лістапад — 0, снежань — 2.

Каэфіцыент года G вылічаецца па формуле $G = p + (p-4)$, дзе p — нумар года ў стагоддзі; $(p-4)$ — цэлая частка ад дзялення p на 4.

Заўвага. Для гадоў стагоддзя (якія заканчваюцца двума нулямі), высакосных $G = 6$, звычайных (па новаму стылю гады 1700, 1800, 1900, 2100 і г. д.) — $G = 5$.

Каэфіцыент стагоддзя B . Стары стыль: стагоддзі I, VIII і XV — $B = 0$; стагоддзі II, IX і XVI — $B = 6$; стагоддзі III, X і XVII — $B = 5$; стагоддзі IV, XI і XVIII — $B = 4$; стагоддзі V, XII і XIX — $B = 3$; стагоддзі VI, XIII і XX — $B = 2$; стагоддзі VII і XIV — $B = 1$. Новы стыль: стагоддзі XVI і XX — $B = 3$; стагоддзі XVII і XXI — $B = 2$; стагоддзі XVIII і XXII — $B = 0$; стагоддзі XIX і XXIII — $B = 5$.

Прыклады:

9 мая 1945 года (новы стыль) — Дзень Перамогі. $K = 9$, $M = 5$, $G = 45 + (45 : 4) = 56$, $B = 3$; $K + M + G + B = 9 + 5 + 56 + 3 = 73$. Астатак ад дзялення лічбы 73 на 7 роўны 3. Такім чынам, 9 мая 1945 года — СЕРАДА.

9 студзеня 1905 года (стары стыль) — «Крывавая нядзеля». $K = 9$, $M = 4$, $G = 5 + (5 : 4) = 6$, $B = 2$; $K + M + G + B = 9 + 4 + 6 + 2 = 21$. Астатак ад дзялення чысла 21 на 7 роўны 0. Такім чынам, 9 студзеня 1905 года — нядзеля.

ТЭЛЕБАЧАННЕ, 10 верасня

Беларускае тэлебачанне

15.00 Навіны.
15.15 «Фліпер». Тэлесерыял для дзяцей.
15.40 «Дом для леапарда». Мультфільм.
15.50 Тэлебачанне — школе. Геаграфія Беларусі. 9 клас. Цэнтральная Беларусь як прыродна-гаспадарчы раён.
16.20 «Усё пра ўсё». Праграма для дзяцей.
16.45 Чарнобыль: праблемы і вырашэнні. Гуманітарная дапамога дзецям чарнобыльскай зоны.
17.20 Урок Наталлі Наважылавай.
17.50 Музычны антракт.
18.00 «Навагрудок». Чытаючы Міцкевіча. Кінаарыс.
18.15 «Будзьце здаровы».
18.25 Эканаміст.
18.35 «Тройчы па аднаму». Музычная перадача MTV.
18.50 Навіны (з сурдаперакладам).
19.05 «Дзяжурная аптэка». 7-я серыя.
20.05 «Востры вугал». Прававая праграма па пісьмах гледачоў.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.55 Хроніка жніва-96.
22.15 Ларыса Удавічэнка і Аляксандра Якаўлева ў фільме «Якая дзіўная гульня».
23.55 Рэспубліканскія спаборніцтвы па гарадшаму спорту на прыз Беларускага тэлебачання.
0.25 Навіны.

ГРТ

14.45 Квар'этэ «Вясёлая квампанія».
14.55 Мультфільм.
15.10 Чароўны свет, або Сінема.
15.40 «Элен і хлопцы».
16.05 ...Да шаснаццаці і старэй.
16.30 «Вакол свету». Па старонках перадачы «Клуб падарожнікаў».
17.00 Навіны.
17.20 «Новая ахвяра».
18.10 Гадзіна пік.
18.35 Агдадай мелодыю.
19.00 Тэма.
19.45 Добрай ночы, малышы.
20.00 Час.
20.40 Георгій Юматаў і Мікалай Кручкоў у фільме «Жорсткасць».
22.25 Кубак свету «Майстар-раллі-96». Парыж—Масква—Байканур—Улан-Батар.
22.40 Навіны.
22.50 Музычная праграма «50х50».
23.40 «Міраў, Навіцкі і іншыя».

Расія

10.00, 16.00, 19.00, 23.00 Весткі.
16.20 Календар.
16.30 «Чаленджэрс». Серыял.
17.00 Залезыць ад цябе.
17.15 Тэлечасопіс «Здароўе».
17.25 Дзёнік Кубка свету па хакею.
17.55 Надзвычайны канал.
18.25 «Губернскія ведамасці: асенні ма-рафон».
19.30 «Санта-Барбара».
20.25 Раз у тыдзень.
20.55 Надвор'е.
21.00 А. Сафонава ў фільме «Мадэму-зель «О»».
22.45 Рэк-тайм.
23.20 Тавары — поштай.
23.30—0.25 Гукавая дарожка.

Санкт-Пецярбург

11.55, 13.55, 15.55, 18.55, 22.10, 23.05 Інфарм ТБ.
15.15 «Тэлекампакт». Музычнае шоу.
16.10 Тата, мама і я — спартыўная сям'я.
16.35 «Філасофія па Філу». Серыял для падлеткаў.
17.00 Стыль жыцця.
17.05 Дзецім пра зверанат.
17.55 Паказвае Ленінградская АТК.
18.40 Вялікі фестываль.
19.15 Спорт.
19.20 «Першае каханне». Серыял.
20.10 Таліяці — горад маладых.
20.55 Спартыўны агляд.
21.05 «Жыццё Кліма Самгіна». 5-я серыя.
22.25—23.12 Хакей. СКА — «Нафтахі-мік» (Ніжнекамск).

НТБ

17.00 Дак. фільм «Дзікая прырода: барацьба за выжыванне».
17.30 Жаночыя гісторыі. «Міс Роз Уайт» (ЗША).
18.00, 21.00, 23.00 Сёння.
18.35 Герой дня.
19.00 Футбол. «Тарпеда» (Масква) — «Дынама» (Тбілісі).
21.35 Фестываль міні-серыялаў «Млыны багоў». 2-я серыя.
22.30 Часінка.
23.20 Вялікі рынг.
23.50 Меламанія. Дэвід Боуі.

Пейджинговую связь
редакции обеспечивает
компания

МОБИКОМ
пейджинг-система

тел. 78-08-98

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:

Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь, Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь, калектыў рэдакцыі газеты «Звязда».

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.

Рэдакцыйная калегія: У. АНДРЭЕВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), І. БАРАНОЎСКІ, У. ГОЙТАН, В. ЖДАНКО, Л. ЛАХМАНЕНКА, М. МІХАЕВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. МЯСНІКОЎ, Л. РЫЖАНКОВА (намеснік галоўнага рэдактара), С. ШАЎЦОЎ.

Рэгістрацыйны нумар 1.

НАШ АДРАС: 220013, г. Мінск, вуліца Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда».
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай — 68-29-19; намеснікаў галоўнага рэдактара — 32-44-12, 32-14-25, 32-35-05; аддзелаў: інфармацыйна-аналітычнага — 32-38-02, 68-28-14, 68-29-68, эканамікі — 32-31-21, 68-29-68, палітыкі — 68-27-57, 68-28-64, культуры — 68-29-42, 68-28-27, пісьмаў — 68-27-47, маралі і права — 68-28-51, міжнацыянальных адносін — 68-27-40, 68-28-69, журналісцкіх расследаванняў — 68-28-38, 68-28-72, беларускай дыяспары — 68-28-27, знешнеэканамічнай дзейнасці — 68-29-44; аглядалінікаў па праблемах: навуцы і адукацыі — 68-28-31, экалогіі і ліквідацыі вынікаў Чарнобыля — 68-28-36; уласных карэспандэнтаў: у Гродне — 33-25-29, Гомелі — 53-13-92, Баранавічах — 7-26-02, Паставах — 22-400, Маскве — 365-16-44; бухгалтэры — 32-22-03; даведкі па рэкламе і аб'явах — 32-31-98. ФАКС: 32-04-52, 68-28-77. E-mail: daily@zvyazda.belpak.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не з'яўляюцца супадзеннем з меркаваннем рэдакцыі.

Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламдаўцы.

Рэдакцыя пачкае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытачамі.

Друкарня выдавецтва «Беларускі Дом друку». Мінск, праспект Ф. Скарыны, 79. Тыраж 91852. Індэкс 63850. Зак. № 5091. Выходзіць 250 разоў на год. Нумар падпісаны ў 20.15. М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12